

Επίσημη Εφημερίδα L 199

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

50ό έτος
31 Ιουλίου 2007

Περιεχόμενα

I Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών 1
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 311/76 του Συμβουλίου περί τηρήσεως στατιστικών για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους ⁽¹⁾ 23
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 863/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση μηχανισμού σύστασης ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου όσον αφορά τον εν λόγω μηχανισμό και για τη ρύθμιση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των προσκεκλημένων υπαλλήλων 30
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη II») 40

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ.

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 861/2007 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 11ης Ιουλίου 2007
για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 67,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Κοινότητα έθεσε ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για τη σταδιακή δημιουργία αυτού του χώρου, η Κοινότητα οφείλει να θεσπίσει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις και είναι απαραίτητα για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Το άρθρο 65 στοιχείο γ) της συνθήκης προβλέπει ότι τα μέτρα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν εκείνα που αποσκοπούν στην εξάλειψη των εμποδίων για την ομαλή διεξαγωγή πολιτικών δικών, εν ανάγκη προωθώντας τη συμβατότητα των κανόνων πολιτικής δικονομίας που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη.
- (3) Στο προκείμενο θέμα, η Κοινότητα εξέδωσε ήδη, μεταξύ άλλων μέτρων, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων

πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽³⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽⁴⁾, την απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽⁵⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις ⁽⁶⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ⁽⁷⁾.

- (4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που συνήλθε στο Τάμπερε, στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, κάλεσε το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να θεσπίσουν κοινούς δικονομικούς κανόνες για την απλούστευση και την επίτευση της διασυνοριακής εκδίκασης καταναλωτικών και εμπορικών μικροδιαφορών.
- (5) Στις 30 Νοεμβρίου 2000, το Συμβούλιο θέσπισε κοινό πρόγραμμα μέτρων, το οποίο κατήρτισαν από κοινού το Συμβούλιο και η Επιτροπή, για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽⁸⁾. Το πρόγραμμα αφορά την απλούστευση και επίτευση της εκδίκασης διασυνοριακών μικροδιαφορών. Ο στόχος αυτός προωθήθηκε με το νέο πρόγραμμα της Χάγης ⁽⁹⁾, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 5 Νοεμβρίου 2004, και το οποίο ζήτησε να συνεχισθούν δραστηρία οι εργασίες σχετικά με τις μικροδιαφορές.

⁽³⁾ ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 37.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 143 της 30.4.2004, σ. 15. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1869/2005 της Επιτροπής (ΕΕ L 300 της 17.11.2005, σ. 6).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 399 της 30.12.2006, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ C 88 της 11.4.2006, σ. 61.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2007.

- (6) Στις 20 Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή θέσπισε Πράσινη Βίβλο για διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και μέτρα απλούστευσης και επιτάχυνσης της εκδίκασης των μικροδιαφορών. Η Πράσινη Βίβλος ήταν η αρχή της διαβούλευσης για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την απλούστευση και την επίσπευση της εκδίκασης των μικροδιαφορών.
- (7) Πολλά κράτη μέλη θέσπισαν απλουστευμένες αστικές διαδικασίες για τις μικροδιαφορές, επειδή τα έξοδα, οι καθυστερήσεις και οι περιπλοκές που προκύπτουν από την εκδίκαση μιας υπόθεσης δεν μειώνονται κατ' ανάγκην αναλόγως προς την αξία της απαίτησης. Τα εμπόδια στην έκδοση μιας ταχείας και φθηνής δικαστικής απόφασης είναι ακόμα μεγαλύτερα όταν πρόκειται για διασυνοριακές υποθέσεις. Είναι συνεπώς αναγκαίο να θεσπιστεί μια ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών προς διευκόλυνση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Η στρέβλωση του ανταγωνισμού μέσω της εσωτερικής αγοράς, η οποία οφείλεται σε ανισορροπίες ως προς τη λειτουργία των δικονομικών μέσων που οι πιστωτές έχουν στη διάθεσή τους στα διάφορα κράτη μέλη, καθιστά αναγκαίο να εξασφαλίζει η κοινοτική νομοθεσία ισότιμους όρους για τους δανειστές και τους οφειλότες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι αναγκαίο να λαμβάνονται υπόψη οι βασικές αρχές της απλούστευσης, της ταχύτητας και της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό των εξόδων για την εξέταση των αξιώσεων στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Θα ήταν σκόπιμο να δημοσιοποιηθούν τα λεπτομερή στοιχεία που αφορούν τα έξοδα που πρόκειται να αναληφθούν και να εξασφαλιστεί η διαφάνεια των μέσων καθορισμού αυτών.
- (8) Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών θα πρέπει να απλουστεύει και να επιταχύνει την εκδίκαση διασυνοριακών μικροδιαφορών, ενώ παράλληλα θα μειώνει τα έξοδα, προσφέροντας ένα επιπλέον προαιρετικό εργαλείο στις ήδη υπάρχουσες δυνατότητες που προσφέρουν οι νομοθεσίες των κρατών μελών, οι οποίες και δεν θίγονται. Ο παρών κανονισμός αναμένεται επίσης να απλοποιήσει την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται κατά την ευρωπαϊκή διαδικασία των μικροδιαφορών σε άλλο κράτος μέλος.
- (9) Ο παρών κανονισμός επιδιώκει να προωθήσει τα θεμελιώδη δικαιώματα και λαμβάνει υπόψη τις βασικές αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το δικαστήριο θα πρέπει να σέβεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και την αρχή της κατ' αντιμωλιαν διαδικασίας, ιδίως όταν αποφασίζει ως προς την ανάγκη προφορικής ακρόασης ή ως προς τα αποδεικτικά μέσα και την έκταση της διεξαγωγής αποδείξεων.
- (10) Προκειμένου να διευκολύνεται ο υπολογισμός της αξίας της απαίτησης, δεν θα πρέπει να συνυπολογίζονται ο τόκος, οι δαπάνες και τα έξοδα. Αυτό δεν θα πρέπει να επηρεάζει τη δυνατότητα του δικαστηρίου να επιδικάζει τα ποσά αυτά με την απόφασή του, ούτε τους εθνικούς κανόνες περί υπολογισμού των τόκων.
- (11) Για να διευκολύνεται η έναρξη της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, ο ενάγων θα πρέπει να κάνει μια αίτηση συμπληρώνοντας το έντυπο της αγωγής και καταθέτοντάς το στο δικαστήριο. Το έντυπο θα πρέπει να κατατίθεται μόνον στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία.
- (12) Το έντυπο της αγωγής θα πρέπει να συνοδεύεται από τα τυχόν σχετικά δικαιολογητικά. Ωστόσο, αυτό δεν εμποδίζει τον ενάγοντα να προσκομίσει περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Η ίδια βασική αρχή ισχύει για την αντίκρουση του εναγομένου.
- (13) Οι έννοιες «προδήλως αβάσιμη», στο πλαίσιο της απόρριψης μιας αξίωσης, και «απαράδεκτη», στο πλαίσιο της απόρριψης μιας αγωγής, θα πρέπει να προσδιορίζονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.
- (14) Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών θα πρέπει να είναι γραπτή, εκτός εάν θεωρηθεί αναγκαία από το δικαστήριο η προφορική εξέταση, ή εάν τη ζητήσει ένας από τους διαδίκους. Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει το αίτημα αυτό. Η απόρριψη αυτή δεν υπόκειται σε χωριστή αμφισβήτηση.
- (15) Οι διάδικοι δεν είναι υποχρεωμένοι να εκπροσωπούνται από δικηγόρο ή από άλλον επαγγελματία νομικό.
- (16) Ο όρος «ανταγωγή» ερμηνεύεται κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 ότι δηλαδή απορρέει από την ίδια σύμβαση ή από τα ίδια περιστατικά επί των οποίων βασιζείται η αρχική αγωγή. Τα άρθρα 2 και 4, καθώς και το άρθρο 5 παράγραφοι 3, 4 και 5, θα πρέπει να ισχύουν κατ' αναλογία και στις ανταγωγές.
- (17) Όταν ο εναγόμενος επικαλείται κατά τη διαδικασία δικαίωμα συμφηφισμού, η αξίωση αυτή δεν θα πρέπει να συνιστά ανταγωγή για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Ο εναγόμενος δεν θα πρέπει επομένως να υποχρεούται να χρησιμοποιεί το έντυπο Α του παραρτήματος Ι για την επίκληση των δικαιωμάτων αυτών.
- (18) Το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το έγγραφο είναι, για τους σκοπούς του άρθρου 6, το κράτος μέλος στο οποίο γίνεται η επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου ή αποστέλλεται το έγγραφο. Προς περιορισμό των εξόδων και των καθυστερήσεων, η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων θα πρέπει κατά βάση να γίνεται ταχυδρομικώς και να πιστοποιείται με απόδειξη κατάθεσης η οποία μνημονεύει την ημερομηνία κατάθεσης.
- (19) Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν να παραλάβουν έγγραφο που τους επιδίδεται, ή να επιστρέψουν το έγγραφο εντός μιας εβδομάδας, αν δεν έχει συνταχθεί, ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση είτε στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται (ή, αν υπάρχουν διάφορες επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου στον οποίο πρόκειται να γίνει η επίδοση ή στον οποίο πρόκειται να αποσταλεί το έγγραφο) είτε σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο παραλήπτης.

- (20) Κατά την προφορική εξέταση ή την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη χρήση σύγχρονων τεχνολογιών επικοινωνίας τηρουμένων των εθνικών διατάξεων του κράτους μέλους της έδρας του δικαστηρίου. Το δικαστήριο θα πρέπει να χρησιμοποιεί τα απλούστερα και λιγότερο δαπανηρά μέσα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων.
- (21) Η πρακτική αρωγή που θα παρέχεται στους διαδίκους συνίσταται στην τεχνική πληροφόρηση σχετικά με τη ύπαρξη και τη συμπλήρωση των εντύπων.
- (22) Το προσωπικό του δικαστηρίου μπορεί επίσης να παρέχει πληροφόρηση σχετικά με διαδικαστικά θέματα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.
- (23) Επειδή ο στόχος του παρόντος κανονισμού είναι η απλούστευση και επίσπευση της εκδίκασης των μικροδιαφορών διασυνοριακού χαρακτήρος, το δικαστήριο θα πρέπει να ενεργεί το συντομότερο δυνατό ακόμη και όταν ο παρών κανονισμός δεν τάσσει προθεσμία για συγκεκριμένη φάση της διαδικασίας.
- (24) Προς τον σκοπό του υπολογισμού των προθεσμιών που προβλέπονται με τον παρόντα κανονισμό, ισχύει ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες ⁽¹⁾.
- (25) Προς επιτάχυνση της επίλυσης των μικροδιαφορών, η δικαστική απόφαση θα πρέπει να είναι εκτελεστή παρά τη δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου και χωρίς να εξαρτάται από εγγυοδοσία, εκτός εάν ο παρών κανονισμός προβλέπει άλλως.
- (26) Η οποιαδήποτε μνεία ενδίκου μέσου στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιλαμβάνει την οποιοδήποτε δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου που προβλέπουν οι εθνικές νομοθεσίες.
- (27) Το δικαστήριο πρέπει να συμπεριλαμβάνει πρόσωπο το οποίο έχει τα απαιτούμενα προσόντα για να ασκεί καθήκοντα δικαστού σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- (28) Οσάκις το δικαστήριο υποχρεούται να ορίζει τελική προθεσμία, ο ενδιαφερόμενος διάδικος θα πρέπει να ενημερώνεται για τις συνέπειες της μη τήρησης της προθεσμίας αυτής.
- (29) Ο ηττηθείς διάδικος θα πρέπει να φέρει τα έξοδα της δίκης τα οποία θα πρέπει να υπολογίζονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Λαμβανομένων υπόψη των στόχων της απλούστευσης και του περιορισμού του κόστους, το δικαστήριο θα πρέπει να διατάσσει τον ηττηθέντα διάδικο να καταβάλει μόνο τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων για παράδειγμα των τυχόν εξόδων που προκύπτουν από το γεγονός ότι ο άλλος διάδικος εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο ή άλλον επαγγελματία νομικό, ή από την επίδοση ή τη μετάφραση εγγράφων, τα οποία είναι ανάλογα προς το ποσό της αξίωσης ή τα αναγκαίως αναληφθέντα έξοδα.
- (30) Προς διευκόλυνση της αναγνώρισης και της εκτέλεσης, δικαστική απόφαση εκδοθείσα σε κράτος μέλος στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών θα πρέπει να αναγνωρίζεται και να εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας και χωρίς η αναγνώρισή της να επιδέχεται αμφισβητήσεως.
- (31) Θα πρέπει να τεθούν στοιχειώδεις προϋποθέσεις για την επανεξέταση απόφασης όταν ο εναγόμενος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει την αξίωση.
- (32) Προς επίτευξη των στόχων της απλούστευσης και του χαμηλού κόστους, ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση δεν υποχρεούται να έχει εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο ή ταχυδρομική διεύθυνση στο κράτος μέλος την εκτέλεσης, πέραν των αρμοδίων για τη διαδικασία εκτέλεσης υπαλλήλων κατά την εθνική νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.
- (33) Το κεφάλαιο III του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται επίσης για τον καθορισμό εξόδων και δαπανών που έγιναν από υπαλλήλους του δικαστηρίου για την έκδοση αποφάσεως σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει ο παρών κανονισμός.
- (34) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ενδείκνυται να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾.
- (35) Ενδείκνυται ιδίως να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να θεσπίζει τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά προσαρμογές ή τεχνικές τροποποιήσεις των τυποποιημένων εντύπων που εμφανίζονται στα παραρτήματα. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβελείας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση ή κατάργηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (36) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, συγκεκριμένα η καθιέρωση διαδικασίας για την απλούστευση και επίσπευση της εκδίκασης διασυνοριακών μικροδιαφορών και τον περιορισμό των εξόδων, δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη και μπορούν, κατά συνέπεια, λόγω των επιπτώσεων και των αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού, να υλοποιηθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 124 της 8.6.1971, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

- (37) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία ανακοίνωσαν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στη θέσπιση και στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (38) Η Δανία, δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού, και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,
- β) τις περιουσιακές διαφορές από γαμικές σχέσεις, υποχρεώσεις διατροφής, διαθήκες και κληρονομική διαδοχή·
- γ) πτωχεύσεις, διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερέγγυων επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, δικαστικούς ή πτωχευτικούς συμβιβασμούς και ανάλογες διαδικασίες·
- δ) θέματα κοινωνικής ασφάλισης·
- ε) διαιτησίες·
- στ) το εργατικό δίκαιο·

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθιερώνει ευρωπαϊκή διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών (στο εξής «ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών») με σκοπό την απλούστευση και επιτάχυνση της εκδίκασης των μικροδιαφορών σε διασυνοριακές υποθέσεις και τον περιορισμό του κόστους. Τη διαδικασία αυτή μπορούν να χρησιμοποιούν οι διάδικοι εναλλακτικά, αντί των διαδικασιών που ισχύουν βάσει του δικαίου των κρατών μελών.

Ο παρών κανονισμός καταργεί επίσης τις ενδιάμεσες διαδικασίες που απαιτούνται για την αναγνώριση και εκτέλεση σε κράτος μέλος μιας απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές διαφορές διασυνοριακού χαρακτήρος, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου, εφόσον η αξία της απαιτήσεως δεν υπερβαίνει τα 2 000 EUR κατά το χρόνο κατάθεσης της αγωγής στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία, εξαιρουμένων κάθε είδους τόκων, δαπανών και εξόδων. Δεν επεκτείνεται, ιδίως, σε φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή στην αστική ευθύνη του κράτους για πράξεις και παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας («acta iure imperii»).

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε υποθέσεις που αφορούν:

- α) το καθεστώς ή την ικανότητα δικαίου φυσικών προσώπων·

- ζ) μισθώσεις ακινήτων, εκτός των αγωγών για χρηματικές αξιώσεις, ή
- η) παραβιάσεις του ιδιωτικού βίου και των δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, μεταξύ των οποίων η δυσφήμιση.
3. Στον παρόντα κανονισμό, με τον όρο «κράτος μέλος» νοούνται τα κράτη μέλη πλην της Δανίας.

Άρθρο 3

Διασυνοριακές υποθέσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια υπόθεση είναι διασυνοριακή όταν ένας τουλάχιστον από τους διαδίκους έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου.
2. Η κατοικία προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.
3. Κρίσιμος χρόνος για τον προσδιορισμό του κατά πόσον πρόκειται για διασυνοριακή υπόθεση είναι η ημερομηνία κατάθεσης του εντύπου της αγωγής στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 4

Κίνηση της διαδικασίας

1. Ο ενάγων κινεί την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών με τη συμπλήρωση του τυποποιημένου εντύπου αγωγής Α που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι, και με την απευθείας κατάθεσή του στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία είτε ταχυδρομικώς είτε με οποιοδήποτε άλλο μέσο επικοινωνίας, όπως τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, εφόσον είναι αποδεκτό στο κράτος μέλος στο οποίο κινείται η διαδικασία. Το έντυπο της αγωγής περιλαμβάνει περιγραφή των αποδεικτικών στοιχείων που στηρίζουν την αξίωση και συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από τα σχετικά δικαιολογητικά.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα μέσα επικοινωνίας που δέχονται. Η Επιτροπή καθιστά τις εν λόγω πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό.

3. Όταν η προβαλλόμενη αξίωση δεν υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο ενημερώνει σχετικά τον ενάγοντα. Εάν ο ενάγων δεν αποσύρει την αγωγή, το δικαστήριο την εκδικάζει σύμφωνα με τις σχετικές δικονομικές διατάξεις του κράτους μέλους όπου διεξάγεται η διαδικασία.

4. Όταν το δικαστήριο θεωρεί ότι οι πληροφορίες που παρέχει ο ενάγων είναι ανεπαρκείς ή ασαφείς ή ότι το έντυπο δεν έχει συμπληρωθεί σωστά, και εφόσον η αγωγή δεν φαίνεται προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη, καλεί τον ενάγοντα να συμπληρώσει ή να διορθώσει το έντυπο ή να υποβάλει συμπληρωματικές πληροφορίες ή έγγραφα, ή να αποσύρει την αγωγή εντός ορισμένης χρονικής προθεσμίας, την οποία ορίζει. Το δικαστήριο χρησιμοποιεί προς τούτο το τυποποιημένο έντυπο Β που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II.

Εάν η αγωγή φαίνεται προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη, ή ο ενάγων δεν φροντίζει να συμπληρώσει ή να διορθώσει το έντυπο της αγωγής εντός της τεθείσης προθεσμίας, η αγωγή απορρίπτεται.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το έντυπο της αγωγής να υπάρχει διαθέσιμο σε όλα τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων μπορεί να κινηθεί η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

Άρθρο 5

Περαιτέρω διαδικασία

1. Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών είναι γραπτή. Το δικαστήριο διεξάγει προφορική διαδικασία εφόσον το κρίνει αναγκαίο ή εφόσον ζητηθεί από διάδικο. Το δικαστήριο δύναται να απορρίψει το αίτημα αυτό, εφόσον θεωρεί ότι, ενόψει των περιστάσεων της υπόθεσης, η προφορική διαδικασία είναι προδήλως περιττή για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας. Η απόρριψη αιτιολογείται γραπτώς και δεν υπόκειται σε χωριστή αμφισβήτηση.

2. Μετά την παραλαβή του καταλλήλως συμπληρωμένου εντύπου της αγωγής, το δικαστήριο συμπληρώνει το μέρος I του τυποποιημένου εντύπου απάντησης Γ που περιέχεται στο παράρτημα III.

Αντίγραφο του εντύπου της αγωγής και των τυχόν δικαιολογητικών καθώς και το συμπληρωμένο έντυπο απάντησης επιδίδονται στον εναγόμενο σύμφωνα με το άρθρο 13. Τα έγγραφα αυτά αποστέλλονται εντός δεκατεσσάρων ημερών από την παραλαβή του καταλλήλως συμπληρωμένου εντύπου της αγωγής.

3. Εντός 30 ημερών από την επίδοση των εντύπων αγωγής και απάντησης ο εναγόμενος απαντά συμπληρώνοντας το μέρος II του τυποποιημένου εντύπου απαντήσεων Γ, που συνοδεύεται κατά περίπτωση, από τα τυχόν σχετικά δικαιολογητικά, τα οποία καταθέτει στο δικαστήριο, ή με οποιονδήποτε άλλο πρόσφορο τρόπο χωρίς να χρησιμοποιήσει το έντυπο απάντησης.

4. Εντός δεκατεσσάρων ημερών από την κατάθεση της απάντησης του εναγόμενου, αποστέλλεται από το δικαστήριο στον ενάγοντα αντίγραφο της απάντησης, μαζί με τα τυχόν σχετικά δικαιολογητικά.

5. Εάν στην απάντησή του ο εναγόμενος ισχυρισθεί ότι το ύψος μη χρηματικής απαίτησης υπερβαίνει το όριο του άρθρου 2 παράγραφος 1, το δικαστήριο αποφασίζει εντός 30 ημερών από την αποστολή της απάντησης στον ενάγοντα κατά πόσον η απαίτηση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε χωριστή αμφισβήτηση.

6. Η τυχόν ανταγωγή, η οποία απαιτεί την υποβολή του τυποποιημένου εντύπου Α, καθώς και τα σχετικά δικαιολογητικά, επιδίδονται στον ενάγοντα σύμφωνα με το άρθρο 13. Τα έγγραφα αυτά αποστέλλονται εντός δεκατεσσάρων ημερών από την κατάθεσή τους.

Ο ενάγων έχει προθεσμία 30 ημερών από την επίδοση προκειμένου να απαντήσει σε τυχόν ανταγωγή.

7. Εάν η ανταγωγή υπερβαίνει το όριο που θέτει το άρθρο 2 παράγραφος 1, δεν εφαρμόζεται η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών στην αγωγή και την ανταγωγή, οι οποίες εκδικάζονται σύμφωνα με το οικείο δικονομικό δίκαιο του κράτους μέλους της διαδικασίας.

Τα άρθρα 2 και 4, καθώς και οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται κατ' αναλογία στις ανταγωγές.

Άρθρο 6

Γλώσσες

1. Το έντυπο της αγωγής, η απάντηση, η τυχόν ανταγωγή, η τυχόν απάντηση στην ανταγωγή και η τυχόν περιγραφή των σχετικών δικαιολογητικών υποβάλλονται στη γλώσσα ή σε μια από τις γλώσσες του δικαστηρίου.

2. Εάν οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που λαμβάνει το δικαστήριο έχει συνταχθεί σε άλλη γλώσσα εκτός από εκείνη της διαδικασίας, το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει μετάφραση του εγγράφου μόνο εάν αυτή κρίνεται αναγκαία για την έκδοση της απόφασής του.

3. Εάν ένας από τους διαδίκους αρνηθεί να παραλάβει έγγραφο επειδή δεν έχει συνταχθεί σε μία από τις ακόλουθες γλώσσες:

α) την επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται, ή, εάν υπάρχουν διάφορες επίσημες γλώσσες σ' αυτό το κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου θα επιδοθεί ή όπου θα αποσταλεί το έγγραφο, ή

β) γλώσσα την οποία ο παραλήπτης κατανοεί,

το δικαστήριο ενημερώνει τον άλλο διάδικο ότι οφείλει να προσκομίσει μετάφραση του σχετικού εγγράφου.

Άρθρο 7

Τελικά στάδια της διαδικασίας

1. Το δικαστήριο εκδίδει απόφαση εντός 30 ημερών από την κατάθεση των απαντήσεων του εναγομένου ή του ενάγοντος, εντός των προθεσμιών που ορίζει το άρθρο 5 παράγραφοι 3 ή 6, ή
 - a) ζητεί από τους διαδίκους περαιτέρω στοιχεία σχετικά με την απαίτηση εντός ορισμένης προθεσμίας, η οποία δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες·
 - β) συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 9, ή
 - γ) καλεί τους διαδίκους σε προφορική ακρόαση, η οποία διεξάγεται εντός 30 ημερών από την κλήτευση.
2. Η απόφαση του δικαστηρίου εκδίδεται εντός 30 ημερών από την τυχόν ακρόαση, ή από την παραλαβή όλων των απαιτούμενων για την έκδοση της απόφασης στοιχείων. Η απόφαση επιδίδεται στους διαδίκους σύμφωνα με το άρθρο 13.
3. Αν το δικαστήριο δεν έχει λάβει απάντηση από τον συγκεκριμένο διάδικο εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 3 ή 6 εκδίδει απόφαση επί της αγωγής ή της ανταγωγής.

Άρθρο 8

Ακρόαση

Το δικαστήριο μπορεί να διεξαγάγει την προφορική ακρόαση με εικονοδιάσκηψη ή άλλη επικοινωνιακή τεχνολογία εφόσον υπάρχουν τα κατάλληλα τεχνικά μέσα.

Άρθρο 9

Συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων

1. Το δικαστήριο προσδιορίζει τα μέσα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων και την έκταση των αποδεικτικών στοιχείων που απαιτούνται για την απόφασή του δυνάμει των κανόνων που εφαρμόζονται ως προς το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων. Το δικαστήριο μπορεί να δεχθεί τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων με γραπτές καταθέσεις μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ή διαδίκων. Μπορεί επίσης να δεχθεί τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων με εικονοδιάσκηψη ή άλλη επικοινωνιακή τεχνολογία και εφόσον υπάρχουν τα κατάλληλα τεχνικά μέσα.
2. Το δικαστήριο μπορεί να προβεί στην εξέταση μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων μόνον εάν είναι αναγκαία για τη διαμόρφωση της δικανικής του κρίσης. Κατά τη σχετική απόφαση, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του το κόστος.
3. Το δικαστήριο χρησιμοποιεί την απλούστερη και λιγότερο δαπανηρή μέθοδο συγκέντρωσης αποδείξεων.

Άρθρο 10

Εκπροσώπηση των διαδίκων

Η εκπροσώπηση των διαδίκων από δικηγόρο ή άλλον επαγγελματία νομικό δεν είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 11

Αρωγή προς τους διαδίκους

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στους διαδίκους πρακτική αρωγή για τη συμπλήρωση των εντύπων.

Άρθρο 12

Καθήκοντα του δικαστηρίου

1. Το δικαστήριο δεν απαιτεί από τους διαδίκους να προβούν σε νομικό χαρακτηρισμό της απαίτησης.
2. Εάν είναι αναγκαίο, το δικαστήριο ενημερώνει τους διαδίκους σχετικά με δικονομικά θέματα.
3. Το δικαστήριο, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, επιδιώκει την επίτευξη συμβιβασμού μεταξύ των διαδίκων.

Άρθρο 13

Επίδοση εγγράφων

1. Η επίδοση των εγγράφων πρέπει να γίνεται ταχυδρομικά και να αποδεικνύεται με απόδειξη κατάθεσης όπου θα αναγράφεται η ημερομηνία της κατάθεσης.
2. Εάν η επίδοση σύμφωνα με την παράγραφο 1 είναι αδύνατη, μπορεί να γίνει επίδοση με οποιονδήποτε από τους τρόπους που ορίζουν τα άρθρα 13 ή 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/2004.

Άρθρο 14

Προθεσμίες

1. Όταν το δικαστήριο τάσσει προθεσμία, ο ενδιαφερόμενος διάδικος ενημερώνεται για τις συνέπειες της μη τήρησης της προθεσμίας αυτής.
2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το δικαστήριο μπορεί να παρατείνει τις προθεσμίες που προβλέπονται από το άρθρο 4 παράγραφος 4, το άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 6 και το άρθρο 7 παράγραφος 1, εφόσον απαιτείται προκειμένου να διασφαλισθούν τα δικαιώματα των διαδίκων.
3. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εάν το δικαστήριο δεν μπορεί να τηρήσει τις προθεσμίες που προβλέπουν το άρθρο 5 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 7, λαμβάνει τα απαιτούμενα δυνάμει των διατάξεων αυτών μέτρα το ταχύτερο δυνατόν.

Άρθρο 15

Εκτελεστικότητα της απόφασης

1. Η απόφαση είναι εκτελεστή παρά τη δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου. Δεν απαιτείται όρος εγγυοδοσίας.
2. Το άρθρο 23 εφαρμόζεται επίσης όταν η απόφαση πρόκειται να εκτελεσθεί στο κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε.

Άρθρο 16

Έξοδα

Ο ηττηθείς διάδικος φέρει τα έξοδα της δίκης. Ωστόσο το δικαστήριο δεν επιδικάζει δικαστικά έξοδα υπέρ του νικήσαντος διαδίκου στο βαθμό που η πραγματοποίησή τους ήταν περιττή ή που είναι δυσανάλογα προς το ύψος της αγωγής.

Άρθρο 17

Ένδικα μέσα

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τη δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου, σύμφωνα με το δικονομικό τους δίκαιο, κατά των αποφάσεων που εκδίδονται με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών και για την προθεσμία εντός της οποίας ασκείται το ένδικο μέσο. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί αυτές τις πληροφορίες.

2. Το άρθρο 16 ισχύει για τα ένδικα μέσα.

Άρθρο 18

Στοιχειώδεις κανόνες για την επανεξέταση της απόφασης

1. Ο εναγόμενος μπορεί να ζητήσει επανεξέταση της απόφασης που εκδόθηκε με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών ενώπιον του έχοντος διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο εξεδόθη η απόφαση, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) i) εάν το έντυπο της αγωγής ή η κλήση σε ακρόαση επιδόθηκαν με τρόπο που δεν αποδεικνύει ότι παρελήφθησαν προσωπικά από τον εναγόμενο, όπως προβλέπει το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/2004 και
 - ii) εάν η επίδοση, χωρίς καμία υπαιτιότητά του, δεν έγινε αρκετά έγκαιρα ώστε να του δίδεται η δυνατότητα να προετοιμάσει την άμυνά του,
- ή
- β) εάν ο εναγόμενος εμποδίστηκε να απαντήσει στην αγωγή λόγω ανωτέρας βίας ή λόγω έκτακτων περιστάσεων, χωρίς καμία υπαιτιότητά του,

εφόσον ενεργήσει αμελλητί.

2. Αν το δικαστήριο απορρίψει την επανεξέταση δεχόμενο ότι δεν συντρέχει κανένας από τους λόγους που σημειώνονται στην παράγραφο 1, η απόφαση εξακολουθεί να ισχύει.

Αν το δικαστήριο αποφασίσει ότι η επανεξέταση δικαιολογείται για κάποιον από τους λόγους που σημειώνονται στην παράγραφο 1, η απόφαση που εκδόθηκε με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών θεωρείται άκυρη και μηδέποτε γενομένη.

Άρθρο 19

Εφαρμοστέο δικονομικό δίκαιο

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών διέπεται από την πολιτική δικονομία του κράτους μέλους όπου διεξάγεται η διαδικασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΕ ΆΛΛΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Άρθρο 20

Αναγνώριση και εκτέλεση

1. Η απόφαση που εκδίδεται σε κράτος μέλος με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αναγνωρίζεται και εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς κήρυξη της εκτελεστότητας και χωρίς καμία δυνατότητα προσβολής της αναγνώρισης της εν λόγω απόφασης.

2. Κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, το δικαστήριο εκδίδει χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση τη βεβαίωση, που αφορά απόφαση εκδοθείσα με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο Δ, ως εμφανίζεται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 21

Διαδικασία εκτέλεσης

1. Με την επιφύλαξη του παρόντος κεφαλαίου, οι διαδικασίες εκτέλεσης διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Η απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών εκτελείται υπό τους ίδιους όρους με απόφαση εκδοθείσα στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

2. Ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση της απόφασης προσκομίζει:

- α) αντίγραφο της απόφασης που πληροί τους αναγκαίους όρους για να διαπιστωθεί η γνησιότητά της, και
- β) αντίγραφο της βεβαίωσης κατά το άρθρο 20 παράγραφος 2, και, εφόσον είναι αναγκαίο, τη μετάφρασή του στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, εάν το εν λόγω κράτος μέλος έχει περισσότερες από μία επίσημες γλώσσες, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου, στον τόπο όπου επιδιώκεται η εκτέλεση, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, ή σε άλλη γλώσσα την οποία το κράτος μέλος εκτέλεσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να υποδεικνύει ποια ή ποιες επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της δικής του, μπορεί να δεχθεί για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών. Το περιεχόμενο του εντύπου Δ μεταφράζεται από μεταφραστική εξουσιοδοτημένο σε ένα από τα κράτη μέλη.

3. Ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση μιας απόφασης που εξεδόθη με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών σε άλλο κράτος μέλος δεν απαιτείται να έχει:

- α) εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο, ή
- β) ταχυδρομική διεύθυνση

στο κράτος μέλος εκτέλεσης, πέραν των αρμόδιων για τη διαδικασία εκτέλεσης υπαλλήλων.

4. Δεν απαιτείται ασφάλεια, εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, όπως και αν ορίζεται, από διάδικο ο οποίος ζητεί σε ένα κράτος μέλος την εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών σε άλλο κράτος μέλος, με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν έχει την κατοικία ή τη διαμονή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 22

Απόρριψη της εκτέλεσης

1. Κατόπιν αιτήσεως του καθ' ου, το έχον διεθνή δικαιοδοσία δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης απορρίπτει την εκτέλεση εάν η απόφαση που εκδόθηκε με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αντιπάσκει προς προγενέστερη απόφαση εκδοθείσα σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εφόσον:

- α) η προγενέστερη απόφαση είχε το αυτό αντικείμενο και εκδόθηκε μεταξύ των ιδίων διαδίκων,
- β) η προγενέστερη απόφαση εκδόθηκε στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή πληροί τους αναγκαίους όρους για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος εκτέλεσης, και
- γ) η αντίφαση δεν προβλήθηκε, ούτε θα μπορούσε να είχε προβληθεί, με ένσταση κατά τη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο εξεδόθη η απόφαση με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

2. Ουδέποτε απόφαση που εξεδόθη με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών επανεξετάζεται επί της ουσίας στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 23

Αναστολή ή περιορισμός της εκτέλεσης

Εάν ο διάδικος έχει προσβάλει απόφαση που εκδόθηκε με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, ή έχει ακόμη τη δυνατότητα να την προσβάλει ή έχει καταθέσει αίτηση επανεξέτασης κατά το άρθρο 18, το έχον διεθνή δικαιοδοσία δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του καθ' ου η εκτέλεση:

- α) να περιορίσει τη διαδικασία εκτέλεσης σε συντηρητικά μέτρα,
- β) να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή της εγγύησης που το ίδιο καθορίζει, ή
- γ) σε έκτακτες περιστάσεις, να αναστείλει τη διαδικασία εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Ενημέρωση

Τα κράτη μέλη συνεργάζονται για την ενημέρωση του κοινού και των επαγγελματιών κύκλων σχετικά με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, καθώς και σχετικά με τα έξοδα, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που δημιουργήθηκε σύμφωνα με την απόφαση 2001/470/ΕΚ.

Άρθρο 25

Ενημέρωση σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, τα μέσα επικοινωνίας και τα ένδικα μέσα

1. Έως την 1η Ιανουαρίου 2008 τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:
 - α) τα δικαστήρια τα αρμόδια να εκδίδουν αποφάσεις με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών·
 - β) τα μέσα επικοινωνίας τα οποία γίνονται δεκτά για τους σκοπούς της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και είναι διαθέσιμα στα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1·
 - γ) αν το δικονομικό τους δίκαιο προβλέπει δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου σύμφωνα με το άρθρο 17 και το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορεί να ασκηθεί·
 - δ) τις γλώσσες που είναι αποδεκτές κατά το άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) και
 - ε) τις αρμόδιες αρχές εκτέλεσης και τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή του άρθρου 23.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τυχόν μεταγενέστερη μεταβολή των πληροφοριών αυτών.

2. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λάβει γνώση των κοινοποιούμενων δυνάμει της παραγράφου 1 πληροφοριών, μέσω της δημοσίευσής τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και με κάθε άλλο πρόσφορο μέσο.

Άρθρο 26

Μέτρα εφαρμογής

Τα μέτρα που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιαστών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της συμπλήρωσής του, όσον αφορά προσαρμογές ή τεχνικές τροποποιήσεις των εντύπων που περιέχονται στα παραρτήματα, θεσπίζονται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 27 παράγραφος 2.

Άρθρο 27**Επιτροπή**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 28**Επανεξέταση**

Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2014 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή λεπτομερή έκθεση για την επανεξέταση της λειτουργίας της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, περιλαμβανομένου του ορίου του ποσού της αγωγής κατά το άρθρο 2 παράγραφος 1. Η έκθεση αυτή περιέχει αξιολόγηση της διαδικασίας όπως έχει λειτουργήσει και εκτεταμένη αξιολόγηση των επιπτώσεων για κάθε κράτος μέλος.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Στρασβούργο, 11 Ιουλίου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.-G. PÖTTERING

Προς τούτο, και προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η βέλτιστη πρακτική λαμβάνεται δεόντως υπόψη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αντικατοπτρίζει τις βασικές αρχές της καλύτερης νομοθεσίας, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη διασυννοριακή λειτουργία της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Οι πληροφορίες αυτές αφορούν τα δικαστικά έξοδα, την ταχύτητα της διαδικασίας, την αποτελεσματικότητα, την ευκολία χρήσης και τις εσωτερικές διαδικασίες μικροδιαφορών των κρατών μελών.

Η έκθεση της Επιτροπής συνοδεύεται, εφόσον απαιτείται, από προτάσεις προσαρμογής.

Άρθρο 29**Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2009, με εξαίρεση το άρθρο 25, το οποίο εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2008.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. LOBO ANTUNES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΝΤΥΠΟ Α

ΕΝΤΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

[Άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών]

Αριθμός υπόθεσης (*):

Παρελήφθη από το δικαστήριο στις: ___/___/____ (*)

(*) Συμπληρώνεται από το δικαστήριο.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΚΑΘΕ ΤΜΗΜΑΤΟΣ - ΘΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΤΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ

Γλώσσα

Συμπληρώστε το παρόν έντυπο στη γλώσσα του δικαστηρίου στο οποίο πρόκειται να αποστείλετε την αγωγή σας. Επισημαίνεται ότι το έντυπο διατίθεται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τον διαδικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Άτλαντος http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_gr.htm. Αυτό μπορεί να βοηθήσει στη συμπλήρωσή του.

Σχετικά δικαιολογητικά

Επισημαίνεται ότι το έντυπο της αγωγής πρέπει να συνοδεύεται, όπου αυτό ενδείκνυται, από τυχόν σχετικά δικαιολογητικά. Ωστόσο, αυτό δεν σας εμποδίζει να υποβάλετε, εφόσον συντρέχει περίπτωση, περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Αντίγραφο του εντύπου της αγωγής και, ενδεχομένως, των δικαιολογητικών που το συνοδεύουν, επιδίδονται στον εναγόμενο. Ο εναγόμενος θα έχει την ευκαιρία να υποβάλει σχετική απάντηση.

1. Δικαστήριο

Στο πεδίο αυτό θα πρέπει να προσδιορίσετε το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλετε την αγωγή σας. Για την επιλογή δικαστηρίου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνεται η δικαστική διεθνής δικαιοδοσία. Στο σημείο 4 περιλαμβάνεται ενδεικτικός κατάλογος πιθανών λόγων θεμελίωσης διεθνούς δικαιοδοσίας.

1. Σε ποιο δικαστήριο υποβάλλετε την αγωγή;

1.1. Ονομασία:

1.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:

1.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:

1.4. Χώρα:

2. Ενάγων

Στο πεδίο αυτό πρέπει να προσδιορίζεται ο ενάγων και, ενδεχομένως ο αντιπρόσωπός του. Επισημαίνεται ότι δεν είναι υποχρεωτική η εκπροσώπηση από δικηγόρο ή άλλον επαγγελματία νομικό.

Σε ορισμένες χώρες ενδέχεται να μην αρκεί η ταχυδρομική θυρίδα ως διεύθυνση και θα πρέπει επομένως να αναφέρετε το όνομα και τον αριθμό της οδού μαζί με τον ταχυδρομικό κώδικα. Σε αντίθετη περίπτωση υπάρχει κίνδυνος μη επίδοσης του εγγράφου.

Το σημείο «Άλλα στοιχεία» μπορεί να περιέχει πληροφορίες που συμβάλλουν στον προσδιορισμό σας, λόγου χάρι ημερομηνία γέννησής σας, επάγγελμα, θέση που κατέχετε στη συγκεκριμένη εταιρεία, προσωπικό κωδικό αστυνομικής ταυτότητας και αριθμό μητρώου στη συγκεκριμένη εταιρεία, σε ορισμένα κράτη μέλη.

Εάν υπάρχουν πάνω από ένας ενάγοντες, παρακαλείσθε να προσθέσετε φύλλα.

2. *Στοιχεία ενάγοντος*
 - 2.1. Επώνυμο, όνομα/Επωνυμία εταιρείας ή οργανισμού:
 - 2.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:
 - 2.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 2.4. Χώρα:
 - 2.5. Αριθμός τηλεφώνου (*):
 - 2.6. Ηλεκτρονική διεύθυνση (*):
 - 2.7. Αντιπρόσωπος ενάγοντος, εάν υπάρχει, και στοιχεία επαφής (*):
 - 2.8. Άλλα στοιχεία (*)

3. *Εναγόμενος*

Στο πεδίο αυτό πρέπει να προσδιορίζεται ο εναγόμενος και, εφόσον είναι γνωστός, ο αντιπρόσωπός του. Επισημαίνεται ότι δεν είναι υποχρεωτική η εκπροσώπηση του εναγομένου από δικηγόρο ή άλλον επαγγελματία νομικό.

Σε ορισμένες χώρες ενδέχεται να μην αρκεί η ταχυδρομική θυρίδα ως διεύθυνση και θα πρέπει επομένως να αναφέρετε το όνομα και τον αριθμό της οδού μαζί με τον ταχυδρομικό κώδικα. Σε αντίθετη περίπτωση υπάρχει κίνδυνος μη επίδοσης του εγγράφου.

Το σημείο «Άλλα στοιχεία» μπορεί να περιέχει οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες που συμβάλλουν στον προσδιορισμό του προσώπου, λόγω χάρη ημερομηνία γέννησης, επάγγελμα, θέση που κατέχει στη συγκεκριμένη εταιρεία, προσωπικό κωδικό αστυνομικής ταυτότητας και αριθμό μητρώου στη συγκεκριμένη εταιρεία, σε ορισμένα κράτη μέλη. Εάν υπάρχουν πάνω από ένας εναγόμενοι, παρακαλείσθε να προσθέσετε φύλλα.

3. *Στοιχεία εναγομένου*
 - 3.1. Επώνυμο, όνομα/Επωνυμία εταιρείας ή οργανισμού:
 - 3.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:
 - 3.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 3.4. Χώρα:
 - 3.5. Αριθμός τηλεφώνου (*):
 - 3.6. Ηλεκτρονική διεύθυνση (*):
 - 3.7. Αντιπρόσωπος εναγομένου, αν είναι γνωστός, και στοιχεία επαφής (*):
 - 3.8. Άλλα στοιχεία (*):

4. *Διεθνής δικαιοδοσία*

Η αγωγή σας πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο που έχει τη διεθνή δικαιοδοσία να επιληφθεί αυτής. Το δικαστήριο πρέπει να έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 περί διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων που εκδίδονται επί αστικών και εμπορικών διαφορών.

Στο παρόν τμήμα παρατίθενται ενδεικτικώς πιθανοί λόγοι θεμελίωσης της διεθνούς δικαιοδοσίας.

Πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας διατίθενται στον διαδικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Άτλαντος

http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_gr.htm

Η ερμηνεία ορισμένων νομικών όρων που χρησιμοποιούνται είναι δυνατόν να ληφθούν από τον διαδικτυακό τόπο http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_gr.htm

(*) Προαιρετικώς.

4. Στοιχεία στα οποία πιστεύετε ότι θεμελιώνεται η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου
- 4.1. Κατοικία ή έδρα του εναγομένου
- 4.2. Κατοικία ή έδρα του καταναλωτή
- 4.3. Κατοικία ή έδρα του αντισυμβαλλομένου, ασφαλισμένου ή δικαιούχου επί
- 4.4. Τόπος εκπλήρωσης της επίδικης υποχρέωσης
- 4.5. Τόπος στον οποίο επήλθε η ζημία
- 4.6. Τόπος στον οποίο ευρίσκεται το ακίνητο
- 4.7. Επιλογή δικαστηρίου από τους διαδίκους
- 4.8. Άλλο (να προσδιορισθεί) _____

5. Διασυνοριακή φύση της διαφοράς

Για να χρησιμοποιηθεί η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών η διαφορά σας πρέπει να είναι διασυνοριακής φύσεως. Τούτο συντρέχει αν ένας τουλάχιστον από τους διαδίκους έχει την έδρα του ή την κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος του δικαστηρίου.

5. Διασυνοριακή φύση της διαφοράς

- 5.1. Χώρα κατοικίας ή συνήθους διαμονής του ενάγοντος: _____
- 5.2. Χώρα κατοικίας ή συνήθους διαμονής του εναγομένου: _____
- 5.3. Κράτος μέλος του δικαστηρίου: _____

6. Στοιχεία τράπεζας (προαιρετικά)

Στο πεδίο 6.1 μπορείτε να ενημερώσετε το δικαστήριο για τον τρόπο με τον οποίο σκοπεύετε να καταβάλετε τα τέλη υποβολής. Σημειώνεται ότι το δικαστήριο, στο οποίο αποστέλλετε την αγωγή σας, δεν έχει απαραίτητως πρόσβαση σε όλες τις μεθόδους. Θα πρέπει να ελέγχετε ποιες μέθοδοι καταβολής γίνονται δεκτές από το δικαστήριο. Αυτό είναι δυνατόν κατόπιν επαφής με το συγκεκριμένο δικαστήριο ή μέσω αναζήτησης στο διαδικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις (<http://ec.europa.eu/civiljustice/>).

Εάν επιλέξετε την καταβολή με πιστωτική κάρτα ή εξουσιοδοτήσετε το δικαστήριο να εισπράξει τα τέλη από τον τραπεζικό σας λογαριασμό, θα πρέπει να δώσετε τα απαιτούμενα στοιχεία τραπεζικής κάρτας/ τραπεζικού λογαριασμού στο προσάρτημα του παρόντος εντύπου. Το προσάρτημα θα είναι προς ενημέρωση του δικαστηρίου και δεν πρόκειται να διαβιβαστεί στον εναγόμενο.

Στο πεδίο 6.2 μπορείτε να σημειώσετε με ποια μέσα επιθυμείτε να λάβετε την πληρωμή από τον εναγόμενο, για παράδειγμα αν ο εναγόμενος επιθυμεί να προβεί αμέσως στην καταβολή, ακόμη και πριν εκδοθεί η απόφαση. Εάν επιθυμείτε να πληρωθείτε με τραπεζικό έμβασμα, δώστε τα απαιτούμενα στοιχεία τράπεζας.

6. Στοιχεία τράπεζας (*)

- 6.1. Πώς θα καταβάλετε τα έξοδα της αγωγής;
- 6.1.1. Με τραπεζικό έμβασμα
- 6.1.2. Με πιστωτική κάρτα (Παρακαλείσθε να συμπληρώσετε το προσάρτημα)
- 6.1.3. Αυτόματη χρέωση από τον τραπεζικό σας λογαριασμό (Παρακαλείσθε να συμπληρώσετε το προσάρτημα)
- 6.1.4. Άλλο (να προσδιορισθεί):
- 6.2. Σε ποιον λογαριασμό επιθυμείτε να καταβάλει ο εναγόμενος το ποσό που τυχόν απαιτήθηκε ή επιδικάστηκε;
- 6.2.1. Δικαιούχος λογαριασμού:
- 6.2.2. Ονομασία τράπεζας, BIC ή άλλος σχετικός τραπεζικός κωδικός:
- 6.2.3. Αριθμός λογαριασμού/Διεθνής αριθμός τραπεζικού λογαριασμού IBAN:

7. Αξίωση

Πεδίο: Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών έχει περιορισμένο πεδίο εφαρμογής. Αξιώσεις με αξία άνω των 2000 EUR ή περιλαμβανόμενες στον κατάλογο του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών δεν είναι δυνατόν να εκδικαστούν βάσει αυτής της διαδικασίας. Αν η αγωγή σας δεν αφορά αξίωση υπαγόμενη στο πεδίο εφαρμογής του ανωτέρω κανονισμού όπως προβλέπεται από το άρθρο 2, η διαδικασία θα συνεχισθεί ενώπιον των δικαστηρίων που έχουν διεθνή δικαιοδοσία, σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες της πολιτικής δικονομίας. Εάν, στην περίπτωση αυτή, δεν επιθυμείτε τη συνέχιση της δίκης, θα πρέπει να αποσύρετε την αγωγή σας.

Χρηματικές ή άλλες αξιώσεις: Οφείλετε να δηλώσετε αν απαιτείτε χρηματικό ποσό ή/και κάτι άλλο (μη χρηματική αξίωση), π.χ. παράδοση αγαθών, και εν συνεχεία να συμπληρώσετε αντίστοιχα τα τετραγωνίδια 7.1 ή/και 7.2. Εάν πρόκειται για μη χρηματική αξίωση, να δηλώσετε την κατ' εκτίμηση αξία της αξίωσής σας. Εάν πρόκειται για μη χρηματική αξίωση, οφείλετε να δηλώσετε αν έχετε δευτερεύουσα επικουρική αξίωση για την περίπτωση που είναι αδύνατον να ικανοποιηθεί η κυρία αξίωση.

Εάν επιθυμείτε να απαιτήσετε τα δικαστικά έξοδα (π.χ. έξοδα μετάφρασης, αμοιβή δικηγόρου, έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων κ.λπ.), αναγράψτε το στο τετραγωνίδιο 7.3. Επισημαίνεται ότι οι κανόνες περί των εξόδων που τα δικαστήρια μπορούν να επιδικάσουν ποικίλουν από κράτος μέλος σε κράτος μέλος. Λεπτομέρειες για τις κατηγορίες εξόδων στα διάφορα κράτη μέλη μπορούν να αναζητηθούν στο διαδικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις (<http://ec.europa.eu/civiljustice/>).

Εάν επιθυμείτε να απαιτήσετε συμβατικούς τόκους, λόγω χάρη επί δανείου, θα πρέπει να αναφέρετε το επιτόκιο και την ημερομηνία από την οποία άρχισαν να τρέχουν οι τόκοι. Το δικαστήριο δύναται να επιδικάσει νόμιμο τόκο για την αξίωσή σας, εφόσον η αγωγή σας ευδοκιμήσει. Παρακαλείσθε να αναφέρετε εάν επιθυμείτε να απαιτήσετε τον νόμιμο τόκο και, ενδεχομένως, από ποια ημερομηνία θα πρέπει να αρχίσει να τρέχει ο τόκος.

7. Σχετικά με την αξίωσή σας

 7.1. Χρηματική αξίωση

7.1.1. Ποσό της κύριας αξίωσης (εκτός τόκων και εξόδων): _____

7.1.2. Νόμισμα

☐ ευρώ (EUR)	☐ Βουλγαρικό λεβ (BGN)	☐ Κυπριακή λίρα (CYP)
☐ Τσεχική κορόνα (CZK)	☐ Εσθονική κορόνα (EEK)	☐ Λίρα στερλίνα (GBP)
☐ Ουγγρικό φιορίνι (HUF)	☐ Λεττονικό λατς (LVL)	☐ Λιθουανικό λίτας (LTL)
☐ Λίρα Μάλτας (MTL)	☐ Πολωνικό ζλότι (PLN)	☐ Ρουμανικό λέου (RON)
☐ Σουηδική κορόνα (SEK)	☐ Σλοβακική κορόνα (SKK)	

 Άλλο (να προσδιοριστεί): _____ 7.2. Μη χρηματική αξίωση:

7.2.1. Να προσδιοριστεί τι απαιτείτε: _____

7.2.2. Εκτίμηση της αξίας της απαίτησης: _____

Νόμισμα:

☐ ευρώ (EUR)	☐ Βουλγαρικό λεβ (BGN)	☐ Κυπριακή λίρα (CYP)
☐ Τσεχική κορόνα (CZK)	☐ Εσθονική κορόνα (EEK)	☐ Λίρα στερλίνα (GBP)
☐ Ουγγρικό φιορίνι (HUF)	☐ Λεττονικό λατς (LVL)	☐ Λιθουανικό λίτας (LTL)
☐ Λίρα Μάλτας (MTL)	☐ Πολωνικό ζλότι (PLN)	☐ Ρουμανικό λέου (RON)
☐ Σουηδική κορόνα (SEK)	☐ Σλοβακική κορόνα (SKK)	

 Άλλο (να προσδιοριστεί): _____

7.3. Απαιτείτε τα έξοδα της δίκης;

7.3.1. Ναι 7.3.2. Όχι

7.3.3. Εάν ναι, προσδιορίστε ποια έξοδα και, ει δυνατόν, αναφέρατε το ποσό που απαιτείτε ή που έχετε καταβάλει μέχρι στιγμής:

7.4. Απαιτείτε τόκους;			
Ναι	☐		
Όχι	☐		
Εάν ναι, πρόκειται για τόκους:			
Συμβατικούς	☐	βλέπε σημείο 7.4.1	
Νόμιμους	☐	βλέπε σημείο 7.4.2	
7.4.1. εάν πρόκειται για συμβατικούς			
1. το επιτόκιο είναι:			
	☐	_____ %	
	☐	_____ %	πάνω από το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ
	☐	άλλο: _____	
2. ο τόκος τρέχει από ποια ημερομηνία: ___/___/_____			
7.4.2. εάν πρόκειται για νόμιμους τόκους,			
ο τόκος τρέχει από ποια ημερομηνία: ___/___/_____			

8. Λεπτομερή στοιχεία της αγωγής

Στο σημείο 8.1 περιγράψτε εν συντομία τα ουσιαστικά στοιχεία της αγωγής σας.

Στο σημείο 8.2 περιγράψτε τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν την αγωγή. Μπορεί να πρόκειται λόγω χάρη για έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία (π.χ. σύμβαση, απόδειξη εισπράξεως κ.λπ.) ή για προφορικές ή γραπτές μαρτυρικές καταθέσεις. Προσδιορίστε ποιο σημείο της αγωγής σας προορίζεται να υποστηρίξει το κάθε αποδεικτικό στοιχείο.

Αν δεν επαρκεί ο χώρος, μπορείτε να προσθέσετε και πρόσθετα φύλλα.

8. Λεπτομερή στοιχεία της αγωγής			
8.1. Παρακαλείσθε να αιτιολογήσετε την αγωγή σας, π.χ. αναφέροντας τι συνέβη, πού και πότε.			
8.2. Παρακαλείσθε να περιγράψτε τα αποδεικτικά στοιχεία που επιθυμείτε να υποβάλετε προς υποστήριξη της αγωγής σας και δηλώσατε ποια σημεία της αγωγής υποστηρίζουν. Μπορείτε ενδεχομένως να προσκομίσετε τυχόν πρόσθετα σχετικά αποδεικτικά.			
8.2.1. Έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία	☐	να προσδιοριστούν κατωτέρω	
8.2.2. Μαρτυρικές καταθέσεις	☐	να προσδιοριστούν κατωτέρω	
8.2.3. Άλλο	☐	να προσδιοριστούν κατωτέρω	

Προφορική διαδικασία: Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών είναι γραπτή. Ωστόσο, μπορείτε να ζητήσετε, με το παρόν έντυπο ή σε περαιτέρω στάδιο να διεξαχθεί προφορική διαδικασία. Το δικαστήριο δύναται να αποφασίσει τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας αν την κρίνει αναγκαία για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας, ή δύναται να απορρίψει το σχετικό αίτημα, λαμβάνοντας υπόψη του όλες τις συντρέχουσες περιστάσεις της υπόθεσης.

8.3. Επιθυμείτε προφορική ακρόαση;	
Ναι	☐
Όχι	☐
Εάν ναι, αναφέρατε τους λόγους (*):	

9. Πιστοποιητικό

Η δικαστική απόφαση που εκδίδεται σε ένα κράτος μέλος με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών είναι δυνατόν να αναγνωρισθεί και εκτελεσθεί σε άλλο κράτος μέλος. Αν προτίθεστε να ζητήσετε την αναγνώριση και εκτέλεση σε άλλο κράτος μέλος πέραν εκείνου του δικαστηρίου, μπορείτε να ζητήσετε με το παρόν έντυπο από το δικαστήριο να χορηγήσει, μετά την έκδοση απόφασης ευνοϊκής για σας, πιστοποιητικό σχετικό με την εν λόγω απόφαση.

9. Πιστοποιητικό

Ζητώ από το δικαστήριο να χορηγήσει πιστοποιητικό σχετικό με τη δικαστική απόφαση

Ναι

Όχι

10. Ημερομηνία και υπογραφή

Βεβαιωθείτε ότι το όνομά σας έχει γραφεί ευκρινώς, υπογράψτε και αναγράψτε την ημερομηνία στο τέλος.

10. Ημερομηνία και υπογραφή

Διά της παρούσης ζητώ να εκδώσει το δικαστήριο απόφαση κατά του εναγομένου βάσει της αγωγής μου.

Δηλώνω ότι, σύμφωνα με όσα γνωρίζω, οι ανωτέρω πληροφορίες είναι αληθείς και παρέχονται καλόπιστα.

Τόπος:

Ημερομηνία: ___/___/___

Όνομα και υπογραφή:

Προσάρτημα στο έντυπο της αγωγής (έντυπο Α)

Στοιχεία τράπεζας προς το σκοπό της καταβολής των δικαστικών εξόδων (*)

Δικαιούχος λογαριασμού/Κάτοχος κάρτας:

Όνομασία τράπεζας, BIC ή άλλος σχετικός τραπεζικός κωδικός/Εταιρεία πιστωτικής κάρτας:

Αριθμός λογαριασμού ή διεθνής αριθμός τραπεζικού λογαριασμού (IBAN)/Αριθμός πιστωτικής κάρτας, ημερομηνία λήξης και αριθμός ασφαλείας πιστωτικής κάρτας:

(*) Προαιρετικώς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΝΤΥΠΟ Β

ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ Ή/ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

[Άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών]

Συμπληρώνεται από το Δικαστήριο

Αριθμός υπόθεσης:

Παρελήφθη από το δικαστήριο στις: ___/___/_____.

1. *Δικαστήριο*

1.1. Ονομασία:

1.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:

1.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:

1.4. Χώρα

2. *Ενάγων*

2.1. Επώνυμο, όνομα/Επωνυμία εταιρείας ή οργανισμού:

2.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:

2.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:

2.4. Χώρα:

2.5. Αριθμός τηλεφώνου:

2.6. Ηλεκτρονική διεύθυνση (*):

2.7. Αντιπρόσωπος ενάγοντος, αν υπάρχει, και στοιχεία επαφής:

2.8. Άλλα στοιχεία (*)

3. *Εναγόμενος*

3.1. Επώνυμο, όνομα/Επωνυμία εταιρείας ή οργανισμού:

3.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:

3.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:

3.4. Χώρα:

3.5. Αριθμός τηλεφώνου (*):

3.6. Ηλεκτρονική διεύθυνση (*):

3.7. Αντιπρόσωπος εναγομένου, αν υπάρχει, και στοιχεία επαφής (*):

3.8. Άλλα στοιχεία (*):

(*) Προαιρετικώς.

Το δικαστήριο εξέτασε την αγωγή σας και κρίνει ότι είναι ανεπαρκής ή ασαφής, ή ότι δεν έχει συμπληρωθεί σωστά: συμπληρώστε ή/και διορθώστε το έντυπο στη γλώσσα του δικαστηρίου, όπως επισημαίνεται στη συνέχεια το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο έως τις _____.

Το δικαστήριο θα απορρίψει την αίτηση σας υπό τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007, εφόσον παραλείψετε να τη συμπληρώσετε ή/και να τη διορθώσετε εντός της προθεσμίας που τάσσεται ανωτέρω.

Το έντυπο της αγωγής σας συμπληρώθηκε σε εσφαλμένη γλώσσα. Παρακαλείσθε να το συμπληρώσετε σε μία από τις εξής γλώσσες.

Βουλγαρική	☐	Τσεχική	☐	Γερμανική	☐
Εσθονική	☐	Ισπανική	☐	Ελληνική	☐
Γαλλική	☐	Ιρλανδική	☐	Ιταλική	☐
Λεττονική	☐	Λιθουανική	☐	Ουγγρική	☐
Μαλτέζικη	☐	Ολλανδική	☐	Πολωνική	☐
Πορτογαλική	☐	Ρουμανική	☐	Σλοβακική	☐
Σλοβενική	☐	Φινλανδική	☐	Σουηδική	☐
Αγγλική	☐	Άλλη: (να προσδιοριστεί)			

Πρέπει να συμπληρωθούν ή/και να διορθωθούν τα εξής τμήματα του εντύπου της αγωγής όπως ορίζεται κατωτέρω:

—
—
—
—

Τόπος: _____

Ημερομηνία: ___/___/___

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΝΤΥΠΟ Γ

ΕΝΤΥΠΟ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ

[Άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών]

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟ

Κατετέθη εναντίον σας αγωγή, ως έχει στο συνημμένο έντυπο αγωγής με χρήση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

Μπορείτε να απαντήσετε συμπληρώνοντας το μέρος ΙΙ του παρόντος εντύπου και επιστρέφοντάς το στο δικαστήριο ή με οποιοδήποτε άλλο κατάλληλο μέσο, εντός 30 ημερών από την ημερομηνία που σας επιδόθηκε η αγωγή μαζί με το έντυπο της απάντησης.

Επισημαίνεται ότι εάν δεν απαντήσετε εντός 30 ημερών το δικαστήριο θα εκδώσει απόφαση.

Βεβαιωθείτε ότι γράψατε ευκρινώς το όνομά σας, υπογράψατε και αναγράψατε την ημερομηνία στην τελευταία σελίδα του εντύπου απάντησης.

Διαβάστε επίσης τις οδηγίες που περιέχονται στο έντυπο της αγωγής, που μπορούν να σας βοηθήσουν να προετοιμάσετε την απάντησή σας.

Γλώσσα: Απαντήστε στην αγωγή, στη γλώσσα του δικαστηρίου που σας έστειλε το παρόν έντυπο.

Επισημαίνεται ότι μπορείτε να λάβετε το έντυπο, συντεταγμένο σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τον διαδικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Άτλαντος http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_gr.htm αυτό δε μπορεί να σας βοηθήσει να συμπληρώσετε το έντυπο στην απαιτούμενη γλώσσα.

Προφορική διαδικασία: Σημειώνεται ότι η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών είναι γραπτή. Μπορείτε, ωστόσο, να ζητήσετε να διεξαχθεί προφορική διαδικασία. Να γνωρίζετε πάντως ότι το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη του τις συντρέχουσες περιστάσεις της διαφοράς, μπορεί να απορρίψει αυτό σας το

Σχετικά αποδεικτικά στοιχεία: Μπορείτε να αναφέρετε τα πιθανά αποδεικτικά στοιχεία, και να προσθέσετε, όπου ενδείκνυται, έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία.

Ανταγωγή: Αν επιθυμείτε να ασκήσετε αγωγή κατά του ενάγοντος (ανταγωγή), συμπληρώστε και επισυνάψτε ένα χωριστό έντυπο Α που μπορείτε να λάβετε από τον διαδικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Άτλαντος http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_gr.htm ή από το δικαστήριο που σας απέστειλε το παρόν έντυπο. Σημειώστε ότι ως προς την ανταγωγή θεωρείστε ενάγων.

Διόρθωση των στοιχείων ταυτότητάς σας: Μπορείτε επίσης να διορθώσετε ή να συμπληρώσετε τα πληροφοριακά στοιχεία του προσώπου σας (π.χ. στοιχεία για επαφή με εσάς, αντιπρόσωπο κ.λπ.) στο τμήμα 6 «Λοιπές πληροφορίες».

Συμπληρωματικός χώρος: Αν ο χώρος δεν επαρκεί, μπορείτε να προσθέσετε και άλλα

Μέρος Ι (συμπληρώνεται από το δικαστήριο)

Όνομα ενάγοντος:

Όνομα εναγομένου:

Δικαστήριο:

Αγωγή:

Αριθμός φακέλου:

Μέρος II (συμπληρώνεται από τον εναγόμενο)

1. Δέχετε την αγωγή;
- Ναι
- Όχι
- Εν μέρει
- Εάν δεν τη δέχετε ή τη δέχετε εν μέρει, παρακαλείσθε να αναφέρετε τους λόγους:
- Η αγωγή δεν υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών
- Προσδιορίστε παρακάτω
- Άλλος λόγος
- Προσδιορίστε παρακάτω
2. Αν δεν αποδέχαστε την αγωγή, περιγράψτε τα αποδεικτικά στοιχεία που επιθυμείτε να υποβάλετε προς αντίκρουσή της. Δηλώστε ποια σημεία της απάντησής σας υποστηρίζονται από τα στοιχεία αυτά. Προσθέστε, ενδεχομένως, σχετικά έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία.
- 2.1. Έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία προσδιορίστε παρακάτω
- 2.2. Μαρτυρικές αποδείξεις προσδιορίστε παρακάτω
- 2.3. Άλλα προσδιορίστε παρακάτω
3. Επιθυμείτε διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας;
- Ναι
- Όχι
- Εάν ναι, παρακαλείσθε να αναφέρετε τους λόγους:
4. Απαιτείτε τα δικαστικά έξοδα;
- 4.1. Ναι
- 4.2. Όχι
- 4.3. Εάν ναι, προσδιορίστε ποια έξοδα και, ει δυνατόν, αναφέρατε το ποσό που απαιτείτε ή που έχετε καταβάλει μέχρι στιγμής:
5. Επιθυμείτε να ασκήσετε ανταγωγή;
- 5.1. Ναι
- 5.2. Όχι
- 5.3. Εάν ναι, συμπληρώστε και επισυνάψτε ένα ξεχωριστό έντυπο Α
6. Λοιπές πληροφορίες (*)
7. Ημερομηνία και υπογραφή
- Δηλώνω ότι, σύμφωνα με όσα γνωρίζω, οι παρεχόμενες πληροφορίες είναι αληθείς και παρέχονται καλόπιστα.
- Τόπος: _____
- Ημερομηνία: ___/___/___
- Όνοματεπώνυμο και υπογραφή:

(*) Προαιρετικώς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΝΤΥΠΟ Δ

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΩΝ

[Άρθρο 20 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών]

Συμπληρώνεται από το δικαστήριο

1. *Δικαστήριο*
 - 1.1. Ονομασία:
 - 1.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:
 - 1.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 1.4. Χώρα:
2. *Ενάγων*
 - 2.1. Επώνυμο, όνομα/Επωνυμία εταιρείας ή οργανισμού:
 - 2.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:
 - 2.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 2.4. Χώρα:
 - 2.5. Αριθμός τηλεφώνου (*):
 - 2.6. Ηλεκτρονική διεύθυνση:
 - 2.7. Αντιπρόσωπος ενάγοντος, αν υπάρχει, και στοιχεία επαφής (*):
 - 2.8. Άλλα στοιχεία (*):
3. *Εναγόμενος*
 - 3.1. Επώνυμο, όνομα/Επωνυμία εταιρείας ή οργανισμού:
 - 3.2. Οδός και αριθμός/Ταχυδρομική θυρίδα:
 - 3.3. Πόλη και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 3.4. Χώρα:
 - 3.5. Αριθμός τηλεφώνου (*):
 - 3.6. Ηλεκτρονική διεύθυνση (*):
 - 3.7. Αντιπρόσωπος εναγομένου, αν υπάρχει, και στοιχεία επαφής(*):
 - 3.8. Άλλα στοιχεία (*)

(*) Προαιρετικώς.

4. Απόφαση

4.1. Ημερομηνία:

4.2. Αριθμός υπόθεσης:

4.3. Ουσία της απόφασης:

4.3.1 Το δικαστήριο διέταξε _____ να καταβάλει στον _____

(1) Κύρια αξίωση:

(2) Τόκος:

(3) Έξοδα:

4.3.2. Το δικαστήριο εξέδωσε διαταγή κατά _____ προς _____

(Σε περίπτωση που η απόφαση εκδόθηκε από δευτεροβάθμιο δικαστήριο ή σε περίπτωση επανεξέτασης της απόφασης).

Η παρούσα απόφαση αντικαθιστά την απόφαση που εκδόθηκε στις ___/___/_____, με αριθμό υπόθεσης _____, και τις τυχόν σχετικές βεβαιώσεις.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΑΛΛΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΤΗΣ

Τόπος: _____

Ημερομηνία: ___/___/_____

Υπογραφή ή/και σφραγίδα

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 862/2007 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Ιουλίου 2007

περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 311/76 του Συμβουλίου περί τήρησης στατιστικών για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 285 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στα συμπεράσματά του της 28ης και 29ης Μαΐου 2001, το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων ανέφερε, σχετικά με την κοινή ανάλυση και τη βελτιωμένη ανταλλαγή στατιστικών για το άσυλο και τη μετανάστευση, ότι υπάρχει ανάγκη συνολικού και συνεκτικού πλαισίου για μελλοντική δράση βελτίωσης των στατιστικών.
- (2) Τον Απρίλιο του 2003, η Επιτροπή υπέβαλε ανακοίνωση στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με σχέδιο δράσης για τη συλλογή και ανάλυση κοινοτικών στατιστικών στον τομέα της μετανάστευσης. Το σχέδιο αυτό περιελάμβανε αρκετές σημαντικές αλλαγές με σκοπό τη βελτίωση της πληρότητας και της εναρμόνισης των στατιστικών αυτών. Σύμφωνα με το σχέδιο, η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει νομοθεσία σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές για τη μετανάστευση και το άσυλο.
- (3) Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Θεσσαλονίκης, της 19ης και 20ής Ιουνίου 2003, αναφερόταν ότι απαιτούνται αποτελεσματικότεροι μηχανισμοί για τη συλλογή και την ανάλυση των στοιχείων που αφορούν τη μετανάστευση και το άσυλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε ψήφισμά του στις 6 Νοεμβρίου 2003 ⁽³⁾ σχετικά με την προαναφερθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής, σημείωνε την ανάγκη νομοθεσίας για να εξασφαλιστεί η παραγωγή συνολικών στατιστικών, οι οποίες είναι

αναγκαίες για την ανάπτυξη δίκαιων και αποτελεσματικών κοινοτικών πολιτικών σχετικά με τη μετανάστευση. Το ψήφισμα υποστηρίζει τα σχέδια της Επιτροπής για την πρόταση νομοθεσίας σχετικά με τη μετανάστευση και το άσυλο.

- (5) Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσέθεσε μια νέα γεωγραφική και πολιτική διάσταση στη σειρά των φαινομένων που συνδέονται με τη μετανάστευση. Έκανε την απαίτηση για ακριβή, έγκαιρα και εναρμονισμένα στατιστικά στοιχεία ακόμη πιο έντονη. Διαρκώς μεγαλύτερη γίνεται επίσης η ανάγκη για στατιστικά στοιχεία σχετικά με το επάγγελμα, την εκπαίδευση, τα προσόντα και τον τύπο δραστηριότητας των μεταναστών.
- (6) Οι εναρμονισμένες και συγκρίσιμες κοινοτικές στατιστικές για τη μετανάστευση και το άσυλο είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την ανάπτυξη και την παρακολούθηση της κοινοτικής νομοθεσίας και των πολιτικών που συνδέονται με τη μετανάστευση και το άσυλο και την ελεύθερη κυκλοφορία των ατόμων.
- (7) Θα πρέπει να ενισχυθεί η ανταλλαγή στατιστικών στοιχείων για τη μετανάστευση και το άσυλο και να βελτιωθεί η ποιότητα των κοινοτικών στατιστικών συλλογής στοιχείων και αποτελεσμάτων που μέχρι σήμερα γίνονταν στη βάση μιας σειράς ατύπων συμφωνιών.
- (8) Είναι σημαντικό να υπάρξει πληροφόρηση σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση με σκοπό την παρακολούθηση της εξέλιξης και της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας και πολιτικής. Σε γενικές γραμμές, η σημερινή πρακτική δεν εξασφαλίζει επαρκώς την ενιαία, τακτική, έγκαιρη και ταχεία παροχή και διάδοση εναρμονισμένων δεδομένων.
- (9) Ο παρών κανονισμός δεν καλύπτει εκτιμήσεις σχετικά με τον αριθμό των προσώπων που διατελούν παράνομα στα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) εκτιμήσεις ή δεδομένα σχετικά με αυτά τα πρόσωπα, αν και μπορεί να τα περιλάβουν σε πληθυσμιακά σύνολα κατόπιν ερευνών.
- (10) Οποτεδήποτε είναι δυνατόν, οι ορισμοί που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού έχουν ληφθεί από τις συστάσεις των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τις στατιστικές της διεθνούς μετανάστευσης, τις συστάσεις των Ηνωμένων Εθνών για τις απογραφές πληθυσμού και τη στέγαση στην περιοχή της Ευρώπης ή τη νομοθεσία της ΕΚ και πρέπει να ενημερώνονται σύμφωνα με τις σχετικές διαδικασίες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 185 της 8.8.2006, σ. 31.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2007 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 2007.

⁽³⁾ ΕΕ L 83 E της 2.4.2004, σ. 94.

- (11) Οι νέες ανάγκες της Κοινότητας για στατιστικά στοιχεία σχετικά με τη μετανάστευση και το άσυλο δεν καλύπτονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 311/76 του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί τηρήσεως στατιστικών για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους ⁽¹⁾.
- (12) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 311/76 θα πρέπει να καταργηθεί.
- (13) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η θέσπιση κοινών κανόνων σχετικά με τη συλλογή και την τήρηση κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη και εφόσον είναι δυνατόν, λόγω της κλίμακας της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (14) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 322/97 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1997, σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές ⁽²⁾ αποτελεί το πλαίσιο αναφοράς για τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Απαιτεί ιδίως συμμόρφωση προς τα πρότυπα αμεροληψίας, αξιοπιστίας, αντικειμενικότητας, επιστημονικής ανεξαρτησίας, σχέσης κόστους-αποτελεσματικότητας και στατιστικού απορρήτου.
- (15) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽³⁾.
- (16) Ειδικότερα, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να αναπροσαρμόζει τους ορισμούς, να αποφασίζει ομαδοποιήσεις δεδομένων και επιπλέον αναλύσεις και να καθορίζει τους κανόνες για τα πρότυπα ακρίβειας και ποιότητας. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά έχουν γενικό χαρακτήρα και αποβλέπουν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού και τον συμπληρώνουν με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων, πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο η οποία ορίζεται στο άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (17) Ζητήθηκε η γνώμη της επιτροπής στατιστικού προγράμματος, που συστάθηκε με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1989, για τη σύσταση επιτροπής του στατιστικού προγράμματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽⁴⁾, σύμφωνα με το άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κοινούς κανόνες για τη συλλογή και την τήρηση κοινοτικών στατιστικών σχετικά με:

- a) τη μετανάστευση από και τη μετανάστευση προς τις επικράτειες των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των μεταναστευτικών ροών από κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος και των ροών από κράτος μέλος σε τρίτη χώρα·
- β) την υπηκοότητα και τη χώρα γέννησης των προσώπων που συνήθως διαμένουν στην επικράτεια των κρατών μελών·
- γ) τις διοικητικές και νομικές διαδικασίες στα κράτη μέλη που αφορούν τη μετανάστευση, τη χορήγηση άδειας παραμονής, υπηκοότητας, ασύλου και άλλων μορφών διεθνούς προστασίας και αποτροπής της παράνομης μετανάστευσης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - a) «συνήθης διαμονή» είναι ο τόπος στον οποίο ένα άτομο περνά τις καθημερινές ώρες ανάπαυσης, ανεξάρτητα από την περιστασιακή απουσία του για λόγους αναψυχής, διακοπών, επισκέψεων σε φίλους και συγγενείς, εργασίας, ιατρικής περίθαλψης ή θρησκευτικού προσκυνήματος, ή, εάν τέτοια δεδομένα δεν είναι διαθέσιμα, ο τόπος της νόμιμης ή καταχωρισμένης διαμονής·
 - β) «εισερχόμενη μετανάστευση» είναι η ενέργεια διά της οποίας ένα πρόσωπο επιλέγει ως συνήθη τόπο διαμονής και εγκαθίσταται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους για μια περίοδο η οποία είναι, ή αναμένεται να είναι, δώδεκα μήνες τουλάχιστον, ενώ προηγουμένως ο συνήθης τόπος διαμονής του ήταν σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα·
 - γ) «εξερχόμενη μετανάστευση» είναι η ενέργεια διά της οποίας ένα πρόσωπο το οποίο είχε προηγουμένως το συνήθη τόπο διαμονής του στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, παύει να έχει το συνήθη τόπο διαμονής του στο κράτος μέλος αυτό για μια περίοδο η οποία είναι, ή αναμένεται να είναι, δώδεκα μήνες τουλάχιστον·
 - δ) «υπηκοότητα» είναι ο ιδιαίτερος νομικός δεσμός μεταξύ ενός ατόμου και του κράτους του, ο οποίος έχει αποκτηθεί με γέννηση ή με πολιτογράφηση, είτε με δήλωση, επιλογή, γάμο ή άλλα μέσα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία·

(1) ΕΕ L 39 της 14.2.1976, σ. 1.

(2) ΕΕ L 52 της 22.2.1997, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

(3) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

(4) ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.

- ε) «χώρα γέννησης» είναι η χώρα κατοικίας (στα τρέχοντα σύνορα, αν η πληροφορία είναι διαθέσιμη) της μητέρας τη στιγμή της γέννησης ή, εάν δεν υπάρχει, η χώρα (στα τρέχοντα σύνορα, αν η πληροφορία είναι διαθέσιμη) στην οποία έλαβε χώρα η γέννηση·
- στ) «εισερχόμενος μετανάστης» είναι το πρόσωπο το οποίο πραγματοποιεί εισερχόμενη μετανάστευση·
- ζ) «εξερχόμενος μετανάστης» είναι το πρόσωπο το οποίο πραγματοποιεί εξερχόμενη μετανάστευση·
- η) «επί μακρόν διαμένων» είναι ο επί μακρόν διαμένων όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2003/109/ΕΚ, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες ⁽¹⁾·
- θ) «υπήκοος τρίτης χώρας» είναι κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της συνθήκης, συμπεριλαμβανομένων των απατρίδων·
- ι) «αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας» είναι η αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απατρίδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους ⁽²⁾·
- ια) «καθεστώς πρόσφυγα» είναι το καθεστώς πρόσφυγα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- ιβ) «καθεστώς επικουρικής προστασίας» είναι το καθεστώς επικουρικής προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ) της οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- ιγ) «μέλη της οικογένειας» είναι τα μέλη της οικογένειας όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ⁽³⁾·
- ιδ) «προσωρινή προστασία» είναι προσωρινή προστασία όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων ⁽⁴⁾·
- ιε) «ασυνόδετοι ανήλικοι» είναι οι ασυνόδετοι ανήλικοι όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο θ) της οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- ιστ) «εξωτερικά σύνορα» είναι τα εξωτερικά σύνορα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) ⁽⁵⁾·
- ιζ) «υπήκοοι τρίτων χωρών στους οποίους απαγορεύθηκε η είσοδος» είναι οι υπήκοοι τρίτων χωρών στους οποίους απαγορεύθηκε η είσοδος στα εξωτερικά σύνορα διότι δεν πληρούν όλους τους όρους εισόδου που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και δεν ανήκουν στις κατηγορίες προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού·
- ιη) «υπήκοοι τρίτων χωρών που διατελούν παρανόμως στην επικράτεια» είναι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαπιστώνεται επισήμως ότι βρίσκονται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και οι οποίοι δεν ικανοποιούν ή δεν ικανοποιούν πλέον τις προϋποθέσεις παραμονής ή διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος·
- ιθ) «μετεγκατάσταση» είναι η μεταφορά υπηκόων τρίτων χωρών ή απατρίδων με βάση την εκτίμηση των αναγκών διεθνούς προστασίας τους και την εξεύρεση μόνιμης λύσης, σε κράτος μέλος όπου επιτρέπεται να διαμείνουν έχοντας ασφαλές νομικό καθεστώς.

2. Τα κράτη μέλη αναφέρουν στην Επιτροπή (Eurostat) σχετικά με τη χρήση και τις πιθανές επιπτώσεις των εκτιμήσεων ή άλλων μεθόδων προσαρμογής των στατιστικών βάσει εθνικών ορισμών ώστε να τηρούνται οι εναρμονισμένοι ορισμοί που εκτίθενται στην παράγραφο 1.

3. Για το έτος αναφοράς 2008, τα στατιστικά στοιχεία που παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) βάσει του παρόντος κανονισμού είναι δυνατόν να βασίζονται σε εναλλακτικούς (εθνικούς) ορισμούς. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή (Eurostat) αυτούς τους εναλλακτικούς ορισμούς.

4. Εάν ένα κράτος μέλος δεν δεσμεύεται από ένα ή περισσότερα από τα νομικά κείμενα που περιλαμβάνονται στους ορισμούς της παραγράφου 1, δίνει στατιστικά στοιχεία συγκρίσιμα με εκείνα που απαιτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού όταν αυτά είναι δυνατόν να παρασχεθούν βάσει υφιστάμενων νομοθετικών και/ή διοικητικών διαδικασιών.

Άρθρο 3

Στατιστικές σχετικά με τη διεθνή μετανάστευση, τον συνήθως διαμενόντα πληθυσμό και την απόκτηση υπηκοότητας

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον αριθμό:

α) των εισερχόμενων στην επικράτεια ενός κράτους μέλους μεταναστών, κατά:

i) ομάδες υπηκοοτήτων κατά ηλικία και φύλο·

ii) ομάδες χωρών γέννησης κατά ηλικία και φύλο·

iii) ομάδες χωρών προηγούμενης συνήθους διαμονής κατά ηλικία και φύλο·

⁽¹⁾ ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44.

⁽²⁾ ΕΕ L 304 της 30.9.2004, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ L 50 της 25.2.2003, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 212 της 7.8.2001, σ. 12.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1.

- β) των εξερχόμενων από την επικράτεια ενός κράτους μέλους μεταναστών, κατά:
- i) ομάδες υπηκοοτήτων·
 - ii) ηλικία·
 - iii) φύλο·
 - iv) ομάδες χωρών της επόμενης συνήθους διαμονής·
- γ) των προσώπων που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο κράτος μέλος στο τέλος της περιόδου αναφοράς, κατά:
- i) ομάδες υπηκοοτήτων κατά ηλικία και φύλο·
 - ii) ομάδες χωρών γέννησης κατά ηλικία και φύλο·
- δ) των προσώπων που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην επικράτεια του κράτους μέλους και έχουν αποκτήσει κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς την υπηκοότητα του κράτους μέλους και είχαν προηγουμένως την υπηκοότητα άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας ή ήταν προηγουμένως απάτριδες, κατά ηλικία και φύλο, και κατά την προηγούμενη υπηκοότητα των συγκεκριμένων προσώπων και κατά το αν τα πρόσωπα ήταν προηγουμένως απάτριδες.
2. Οι στατιστικές της παραγράφου 1 έχουν περίοδο αναφοράς το ένα ημερολογιακό έτος και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός δώδεκα μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς. Πρώτο έτος αναφοράς είναι το 2008.

Άρθρο 4

Στατιστικές σχετικά με τη διεθνή προστασία

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον αριθμό:
- α) των προσώπων που έχουν υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας ή έχουν συμπεριληφθεί σε τέτοιου είδους αίτηση ως μέλη οικογένειας κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - β) των προσώπων που αποτελούν αντικείμενο αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας οι οποίες εξετάζονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές στο τέλος της περιόδου αναφοράς·
 - γ) των αιτήσεων διεθνούς προστασίας που έχουν αποσυρθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.
- Τα στατιστικά αυτά στοιχεία πρέπει να αναλύονται κατά ηλικία, φύλο και υπηκοότητα των συγκεκριμένων προσώπων. Έχουν περίοδο αναφοράς τον ένα ημερολογιακό μήνα και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός δύο μηνών από το τέλος του μήνα αναφοράς. Πρώτος μήνας αναφοράς είναι ο Ιανουάριος 2008.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον αριθμό:
- α) των προσώπων που καλύπτονται από πρωτοβάθμιες αποφάσεις απόρριψης αιτήσεων διεθνούς προστασίας, όπως είναι οι αποφάσεις που θεωρούν τις αιτήσεις μη παραδεκτές ή αβάσιμες, καθώς και οι αποφάσεις που λαμβάνονται με τη διαδικασία προτεραιότητας και την ταχεία διαδικασία από διοικητικά ή δικαστικά όργανα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - β) των προσώπων που καλύπτονται από πρωτοβάθμιες αποφάσεις για τη χορήγηση ή την αναστολή του καθεστώτος του πρόσφυγος, που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - γ) των προσώπων που καλύπτονται από πρωτοβάθμιες αποφάσεις για τη χορήγηση ή την αναστολή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - δ) των προσώπων που καλύπτονται από πρωτοβάθμιες αποφάσεις για τη χορήγηση ή την αναστολή του καθεστώτος προσωρινής προστασίας, που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - ε) των προσώπων που καλύπτονται από άλλες πρωτοβάθμιες αποφάσεις για τη χορήγηση ή την αναστολή εγκρίσεων παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που δέπει τη διεθνή προστασία, που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.
- Τα στατιστικά αυτά στοιχεία αναλύονται κατά ηλικία, φύλο και υπηκοότητα των συγκεκριμένων προσώπων. Έχουν περίοδο αναφοράς τους τρεις ημερολογιακούς μήνες και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός δύο μηνών από το τέλος της περιόδου αναφοράς. Η πρώτη περίοδος αναφοράς εκτείνεται από τον Ιανουάριο έως τον Μάρτιο 2008.
3. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον αριθμό:
- α) των αιτούντων παροχή διεθνούς προστασίας που θεωρούνται από την αρμόδια εθνική αρχή ασυνόδευτοι ανήλικοι κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - β) των προσώπων που καλύπτονται από τελικές αποφάσεις απόρριψης αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας, όπως είναι οι αποφάσεις που θεωρούν τις αιτήσεις μη παραδεκτές ή αβάσιμες, καθώς και οι αποφάσεις διοικητικών ή δικαστικών οργάνων που έχουν ληφθεί με τη διαδικασία προτεραιότητας και την ταχεία διαδικασία ύστερα από έφεση ή επανεξέταση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - γ) των προσώπων που καλύπτονται από τελικές αποφάσεις για τη χορήγηση ή την αναστολή του καθεστώτος του πρόσφυγος που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα ύστερα από έφεση ή επανεξέταση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·

- δ) των προσώπων που καλύπτονται από τελικές αποφάσεις για τη χορήγηση ή την αναστολή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα ύστερα από έφεση ή επανεξέταση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
- ε) των προσώπων που καλύπτονται από τελικές αποφάσεις για τη χορήγηση ή την αναστολή της προσωρινής προστασίας που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα ύστερα από έφεση ή επανεξέταση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
- στ) των προσώπων που καλύπτονται από άλλες τελικές αποφάσεις που ελήφθησαν από διοικητικά ή δικαστικά όργανα ύστερα από έφεση ή επανεξέταση για τη χορήγηση ή την αναστολή εγκρίσεων παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που διέπει τη διεθνή προστασία κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
- ζ) των προσώπων στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια παραμονής στο κράτος μέλος στο πλαίσιο εθνικού ή κοινοτικού συστήματος μετεγκατάστασης κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, όταν το σύστημα αυτό εφαρμόζεται από το κράτος μέλος.

Τα στατιστικά αυτά στοιχεία αναλύονται κατά ηλικία, φύλο και υπηκοότητα των συγκεκριμένων προσώπων. Έχουν περίοδο αναφοράς το ένα ημερολογιακό έτος και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός τριών μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς. Πρώτο έτος αναφοράς είναι το 2008.

4. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) τα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου (1):

- α) τον αριθμό αιτήσεων για την αναδοχή ή την ανάληψη αιτούντων άσυλο·
- β) τις διατάξεις επί των οποίων βασίζονται οι αιτήσεις υπό α)·
- γ) τις αποφάσεις που ελήφθησαν επί των αιτήσεων υπό α)·
- δ) τον αριθμό μεταφορών στις οποίες οδήγησαν οι αποφάσεις υπό γ)·
- ε) τον αριθμό αιτήσεων παροχής πληροφοριών.

Τα στατιστικά αυτά στοιχεία έχουν περίοδο αναφοράς το ένα ημερολογιακό έτος και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός τριών μηνών από το τέλος της περιόδου αναφοράς. Πρώτο έτος αναφοράς είναι το 2008.

(1) ΕΕ L 222 της 5.9.2003, σ. 3.

Άρθρο 5

Στατιστικές σχετικά με την αποτροπή της παράνομης εισόδου και παραμονής

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον αριθμό:
- α) των υπηκόων τρίτων χωρών στους οποίους απαγορεύθηκε η είσοδος στην επικράτεια του κράτους μέλους στα εξωτερικά του σύνορα·
- β) των υπηκόων τρίτων χωρών που συλλαμβάνονται να διατελούν παράνομως στην επικράτεια του κράτους μέλους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί μετανάστευσης.

Τα στατιστικά στοιχεία του στοιχείου α) αναλύονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006.

Τα στατιστικά στοιχεία του στοιχείου β) αναλύονται κατά ηλικία και φύλο και κατά υπηκοότητα των συγκεκριμένων προσώπων.

2. Οι στατιστικές της παραγράφου 1 έχουν περίοδο αναφοράς το ένα ημερολογιακό έτος και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός τριών μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς. Πρώτο έτος αναφοράς είναι το 2008.

Άρθρο 6

Στατιστικές σχετικά με τις άδειες παραμονής και την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικές σχετικά με:
- α) τον αριθμό των αδειών παραμονής που εκδίδονται για υπηκόους τρίτων χωρών κατά:
- i) άδειες που εκδόθηκαν στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς κατά την οποία χορηγήθηκε στο άτομο άδεια παραμονής για πρώτη φορά, κατά υπηκοότητα, αιτιολογία έκδοσης της άδειας και διάρκεια ισχύος της άδειας·
- ii) άδειες που εκδόθηκαν στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς κατά την οποία ένα άτομο άλλαξε καθεστώς μετανάστη ή αιτία παραμονής, κατά υπηκοότητα, αιτιολογία έκδοσης της άδειας και διάρκεια ισχύος της άδειας·
- iii) έγκυρες άδειες στο τέλος της περιόδου αναφοράς (αριθμός αδειών που εκδόθηκαν, δεν ανεστάλησαν και δεν έληξαν) κατά υπηκοότητα, αιτιολογία έκδοσης της άδειας και διάρκεια ισχύος της άδειας·
- β) τον αριθμό των επί μακρόν διαμενόντων στο τέλος της περιόδου αναφοράς, κατά υπηκοότητα.

2. Όταν η εθνική νομοθεσία και οι διοικητικές πρακτικές επιτρέπουν σε ένα κράτος μέλος τη χορήγηση ειδικών κατηγοριών θεωρήσεων μακράς διάρκειας ή καθεστώτος μετανάστη, ο αριθμός αυτών των θεωρήσεων και χορηγήσεων ειδικού καθεστώτος περιλαμβάνονται στις στατιστικές που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Οι στατιστικές της παραγράφου 1 έχουν περίοδο αναφοράς το ημερολογιακό έτος και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός έξι μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς. Πρώτο έτος αναφοράς είναι το 2008.

Άρθρο 7

Στατιστικές σχετικά με την επιστροφή

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικές σχετικά με:

- α) τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι διαπιστώθηκε ότι διατελούν παράνομα στην επικράτεια του κράτους μέλους και για τους οποίους έχει εκδοθεί διοικητική ή δικαστική απόφαση ή πράξη η οποία διαπιστώνει ή δηλώνει ότι η παραμονή τους είναι παράνομη και με την οποία υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν την επικράτεια του κράτους μέλους, κατά υπηκοότητα των συγκεκριμένων ατόμων·
- β) τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι εγκατέλειψαν πράγματι την επικράτεια του κράτους μέλους, ύστερα από διοικητική ή δικαστική απόφαση ή πράξη, όπως αναφέρεται στο στοιχείο α), κατά υπηκοότητα των ατόμων που επιστρέφουν.

2. Οι στατιστικές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 έχουν περίοδο αναφοράς το ημερολογιακό έτος και παρέχονται στην Επιτροπή (Eurostat) εντός τριών μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς. Πρώτο έτος αναφοράς είναι το 2008.

3. Οι στατιστικές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν περιλαμβάνουν υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι μεταφέρονται από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος βάσει του μηχανισμού που θεσπίζεται με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 343/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1560/2003.

Άρθρο 8

Επιπλέον στοιχεία

1. Η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει μέτρα που καθορίζουν επιπλέον στοιχεία, όπως παρατίθενται πιο κάτω, όσον αφορά τις ακόλουθες στατιστικές:

- α) για τις στατιστικές που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 στο σύνολό του, στοιχεία κατά:
 - i) έτος υποβολής της αίτησης·
- β) για τις στατιστικές που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, στοιχεία κατά:
 - i) αριθμό ατόμων περί των οποίων η αίτηση, η απόφαση και η μεταφορά·

γ) για τις στατιστικές που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α), στοιχεία κατά:

- i) ηλικία·
- ii) φύλο·

δ) για τις στατιστικές που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β), στοιχεία κατά:

- i) λόγους σύλληψης·
- ii) τόπο σύλληψης·

ε) για τις στατιστικές που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 6, στοιχεία κατά:

- i) το έτος στο οποίο χορηγήθηκε για πρώτη φορά άδεια παραμονής·
- ii) ηλικία·
- iii) φύλο·

στ) για τις στατιστικές που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 7, στοιχεία κατά:

- i) αιτιολογία της απόφασης ή της πράξης που επιβάλλει την υποχρέωση αναχώρησης·
- ii) ηλικία·
- iii) φύλο·

2. Τα επιπλέον στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται μόνο ξεχωριστά, χωρίς να διαταξινομούνται με τα στοιχεία που απαιτούνται στα άρθρα 4 έως 7.

3. Η Επιτροπή, όταν αποφασίζει εάν απαιτούνται επιπλέον στοιχεία, εξετάζει την αναγκαιότητα των πληροφοριών αυτών για τους σκοπούς της ανάπτυξης και της παρακολούθησης των κοινοτικών πολιτικών, τη διαθεσιμότητα των κατάλληλων πηγών δεδομένων και το σχετικό κόστος.

Διαπραγματεύσεις για επιπλέον στοιχεία που μπορεί να χρειάζονται για την εφαρμογή των άρθρων 4 έως 7 δρομολογούνται το αργότερο στις 20 Αυγούστου 2009. Το πρώτο έτος αναφοράς για την εφαρμογή επιπλέον στοιχείων είναι το 2010.

Άρθρο 9

Πηγές δεδομένων και πρότυπα ποιότητας

1. Οι στατιστικές βασίζονται στις ακόλουθες πηγές δεδομένων σύμφωνα με τη διαθεσιμότητά τους στο κράτος μέλος και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τις εθνικές πρακτικές:

- α) αρχεία διοικητικών και δικαστικών πράξεων·
- β) μητρώα που συνδέονται με τις διοικητικές πράξεις·

- γ) μητρώα του πληθυσμού των προσώπων ή μια ειδικής υποομάδας του πληθυσμού αυτού·
- δ) απογραφές·
- ε) δειγματοληπτικές έρευνες·
- στ) άλλες κατάλληλες πηγές.

Στο πλαίσιο της στατιστικής διαδικασίας μπορούν να χρησιμοποιούνται καλώς τεκμηριωμένες και επιστημονικά βάσιμες μέθοδοι στατιστικής εκτίμησης.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή (Eurostat) σχετικά με τις πηγές δεδομένων που χρησιμοποίησαν, τους λόγους για τους οποίους επέλεξαν τις συγκεκριμένες πηγές και τις συνέπειες των πηγών αυτών στην ποιότητα των στατιστικών και στις μεθόδους εκτίμησης που χρησιμοποιήθηκαν, και ενημερώνουν την Επιτροπή (Eurostat) για τις τυχόν αλλαγές.

3. Εάν ζητηθεί από την Επιτροπή (Eurostat), τα κράτη μέλη παρέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την αξιολόγηση της ποιότητας, της συγκρισιμότητας και της πληρότητας της στατιστικής πληροφόρησης.

4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή (Eurostat) χωρίς καθυστέρηση σχετικά με τις αναθεωρήσεις και διορθώσεις των στατιστικών που παρέχουν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό καθώς και για οποιαδήποτε αλλαγή στις μεθόδους και στις πηγές δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν.

5. Τα μέτρα σχετικά με τον ορισμό των κατάλληλων μορφότυπων για τη διαβίβαση των δεδομένων εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 11 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Μέτρα εφαρμογής

1. Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για τον ορισμό των κανόνων για τους κατάλληλους μορφότυπους διαβίβασης των δεδομένων όπως προβλέπεται από το άρθρο 9 εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

2. Τα ακόλουθα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και αποβλέπουν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του, μεταξύ άλλων με συμπλήρωσή του, εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3:

- α) ενημέρωση των ορισμών όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1·

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 11 Ιουλίου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.-G. PÖTTERING

- β) ορισμός των κατηγοριών ομάδων χωρών γέννησης, ομάδων χωρών προηγούμενης και επόμενης διαμονής και ομάδων υπηκοοτήτων όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·
- γ) ορισμός των κατηγοριών αιτιολογιών της άδειας όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α)·
- δ) ορισμός των επιπλέον στοιχείων και των επιπέδων ανάλυσης που πρέπει να εφαρμοστούν στις μεταβλητές όπως προβλέπεται στο άρθρο 8·
- ε) καθορισμός των κανόνων για τα πρότυπα ακρίβειας και ποιότητας.

Άρθρο 11

Διαδικασία επιτροπής

1. Κατά την έγκριση των εκτελεστικών μέτρων, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή στατιστικού προγράμματος που έχει συσταθεί βάσει της απόφασης 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Η περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Άρθρο 12

Έκθεση

Η Επιτροπή, έως τις 20 Αυγούστου 2012 και στη συνέχεια ανά τριετία, υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις στατιστικές που καταρτίζονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και την ποιότητά τους.

Άρθρο 13

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 311/76 καταργείται.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. LOBO ANTUNES

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 863/2007 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Ιουλίου 2007

για τη θέσπιση μηχανισμού σύστασης ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου όσον αφορά τον εν λόγω μηχανισμό και για τη ρύθμιση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των προσκεκλημένων υπαλλήλων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 2 στοιχείο α) και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 26 Οκτωβρίου 2004, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 ⁽²⁾ σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ο Οργανισμός»).
- (2) Ένα κράτος μέλος που αντιμετωπίζει μια κατάσταση η οποία απαιτεί ενισχυμένη τεχνική και επιχειρησιακή συνδρομή στα εξωτερικά του σύνορα δύναται, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 64 παράγραφος 2 της συνθήκης και δυνάμει των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004, να ζητήσει από τον Οργανισμό συνδρομή με τη μορφή συντονισμού, εφόσον εμπλέκονται άλλα κράτη μέλη.
- (3) Η αποτελεσματική διαχείριση των εξωτερικών συνόρων μέσω ελέγχων και επιτήρησης συντελεί στην καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων και στην πρόληψη οποιασδήποτε απειλής κατά της εσωτερικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας και των διεθνών σχέσεων των κρατών μελών. Οι συνοριακοί έλεγχοι εξυπηρετούν τα συμφέροντα όχι μόνον του κράτους μέλους, στα εξωτερικά σύνορα του οποίου διεξάγονται, αλλά όλων των κρατών μελών που έχουν καταργήσει τους εσωτερικούς συνοριακούς ελέγχους.
- (4) Αρμόδια για τη διενέργεια ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα είναι τα κράτη μέλη. Λόγω των κρίσιμων καταστάσεων τις οποίες ορισμένες φορές αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη στα εξωτερικά τους σύνορα, ιδίως στην περίπτωση άφιξης σε ορισμένα σημεία των εξωτερικών συνόρων μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών που επιχειρούν να εισέλθουν παράνομα στο έδαφος των κρατών μελών, είναι ενδεχομένως αναγκαία η συνδρομή των κρατών μελών με την παροχή κατάλληλων και επαρκών πόρων, ιδίως προσωπικού.

(5) Οι τρέχουσες δυνατότητες παροχής πρακτικής και αποτελεσματικής συνδρομής στο πλαίσιο των ελέγχων των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα και της επιτήρησης των εξωτερικών συνόρων σε ευρωπαϊκή κλίμακα δεν θεωρούνται επαρκείς, ιδίως όταν τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν την άφιξη μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών που επιχειρούν να εισέλθουν παράνομα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(6) Ένα κράτος μέλος πρέπει συνεπώς να έχει τη δυνατότητα να ζητά την αποστολή, στο πλαίσιο του Οργανισμού, ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα, που θα συνίστανται από ειδικά εκπαιδευμένους εμπειρογνώμονες άλλων κρατών μελών, επιφορτισμένους να συνδράμουν τους εθνικούς συνοριοφύλακες, σε προσωρινή βάση. Η αποστολή ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα θα συμβάλει στην ενίσχυση της αλληλεγγύης και της αλληλοβοήθειας μεταξύ κρατών μελών.

(7) Η αποστολή ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα για την παροχή συνδρομής περιορισμένης χρονικής διάρκειας πραγματοποιείται σε εξαιρετικές και επείγουσες περιστάσεις, όπως όταν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει μαζική εισροή υπηκόων τρίτων χωρών που προσπαθούν να εισέλθουν παράνομα στο έδαφός του, πράγμα που απαιτεί άμεση δράση, και εφόσον η αποστολή ομάδας ταχείας επέμβασης στα σύνορα θα συμβάλει σε μια αποτελεσματική αντίδραση. Οι ομάδες αυτές δεν προβλέπεται να παρέχουν μακροχρόνια συνδρομή.

(8) Οι ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα εξαρτώνται από τα προβλεπόμενα καθήκοντα, τη διαθεσιμότητα και τη συχνότητα αποστολής τους. Προς αποτελεσματική λειτουργία των ομάδων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν κατάλληλο αριθμό συνοριοφυλάκων («ειδική δύναμη ταχείας επέμβασης») που θα αντανάκλα ιδιαίτερα την ειδικευση και το μέγεθος της δικής τους οργάνωσης συνοριοφυλάκων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, ως εκ τούτου, να δημιουργήσουν εθνικούς πυρήνες εμπειρογνομένων για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του παρόντος κανονισμού. Τα διαφορετικά μεγέθη των κρατών μελών και οι τεχνικές ειδικεύσεις τους λαμβάνονται υπόψη από τον Οργανισμό.

(9) Οι βέλτιστες πρακτικές πολλών κρατών μελών καταδεικνύουν ότι η γνώση των ικανοτήτων (δεξιοτήτων και προσόντων) των διαθέσιμων συνοριοφυλάκων πριν από την αποστολή συμβάλλει σημαντικά στον αποτελεσματικό σχεδιασμό και τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων. Ο οργανισμός θα πρέπει έτσι να ορίσει τα προσόντα και τον συνολικό αριθμό συνοριοφυλάκων που θα διατίθεται στις ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα.

⁽¹⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Απριλίου 2007 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 2007.

⁽²⁾ ΕΕ L 349 της 25.11.2004, σ. 1.

- (10) Θα πρέπει να θεσπισθεί ένας μηχανισμός για τη σύσταση ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα που θα προσφέρει τόσο στον Οργανισμό όσο και στα κράτη μέλη επαρκή ευελιξία και θα εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο αποτελεσματικότητας και επάρκειας κατά τη διενέργεια των επιχειρήσεων.
- (11) Ο Οργανισμός θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να συντονίζει τη σύνθεση, την εκπαίδευση και την αποστολή των ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα. Κατά συνέπεια, είναι απαραίτητο να εισαχθούν νέες διατάξεις στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 όσον αφορά το ρόλο του Οργανισμού σχετικά με τις ομάδες αυτές.
- (12) Όταν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει μαζική εισροή υπηκόων τρίτων χωρών που επιχειρούν να εισέλθουν παράνομα στο έδαφός του, ή μια άλλη εξαιρετική κατάσταση η οποία επηρεάζει ουσιαστικά την εκτέλεση εθνικών καθηκόντων, μπορεί να μη διαθέσει τους εθνικούς του συνοριοφύλακες για αποστολή μετά από συγκεκριμένη αίτηση του Οργανισμού.
- (13) Για την αποτελεσματική συνεργασία με τους εθνικούς συνοριοφύλακες, οι εμπειρογνώμονες θα πρέπει να είναι σε θέση να συμμετέχουν στους ελέγχους των προσώπων και την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων κατά τη διάρκεια της αποστολής τους στο κράτος μέλος που ζήτησε τη συνδρομή τους.
- (14) Επίσης, η αποτελεσματικότητα των κοινών επιχειρήσεων τις οποίες συντονίζει ο Οργανισμός θα πρέπει να βελτιωθεί ακόμη περισσότερο, επιτρέποντας, προσωρινώς, στους προσκεκλημένους υπαλλήλους άλλων κρατών μελών να συμμετέχουν στους ελέγχους των προσώπων και την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων.
- (15) Χρειάζεται έτσι να εισαχθούν νέες διατάξεις στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 όσον αφορά τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των προσκεκλημένων υπαλλήλων που απεστάλησαν σε ένα κράτος μέλος κατόπιν αιτήσεως αυτού του τελευταίου στο πλαίσιο του Οργανισμού.
- (16) Ο παρών κανονισμός συμβάλλει στην ορθή εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης των συνόρων από τα πρόσωπα (Κώδικας Συνόρων του Σένγκεν) ⁽¹⁾. Για το σκοπό αυτό τα μέλη των ομάδων και οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι, κατά τη διενέργεια των συνοριακών ελέγχων και της επιτήρησης, δεν θα πρέπει να προβαίνουν σε διακρίσεις εις βάρος προσώπων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού. Όλα τα μέτρα που λαμβάνονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους θα πρέπει να είναι ανάλογα προς τους στόχους.
- (17) Ο παρών κανονισμός τηρεί τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη διεθνή προστασία και τη μη επαναπροώθηση.
- (18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται με πλήρη σεβασμό των υποχρεώσεων που προκύπτουν από το διεθνές δίκαιο για τη θάλασσα, ιδίως όσον αφορά την έρευνα και τη διάσωση.
- (19) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾, εφαρμόζεται κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (20) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για τη σύνδεση των τελευταίων, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽³⁾, που εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας.
- (21) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, που εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παράγραφος 1 των αποφάσεων του Συμβουλίου 2004/849/ΕΚ ⁽⁵⁾ και 2004/860/ΕΚ ⁽⁶⁾.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

⁽⁵⁾ Απόφαση 2004/849/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για την υπογραφή εξ' ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 368 της 15.12.2004, σ. 26).

⁽⁶⁾ Απόφαση 2004/860/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για την υπογραφή εξ' ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και την προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 370 της 17.12.2004, σ. 78).

⁽¹⁾ ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1.

- (22) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν βάσει των διατάξεων του τίτλου IV, του τρίτου μέρους της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 5 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία έγκρισης του παρόντος κανονισμού, εάν θα τον μεταφέρει ή όχι στο εθνικό της δίκαιο.
- (23) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν⁽¹⁾. Συνεπώς, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (24) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002⁽²⁾, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν. Συνεπώς, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (25) Στον παρόντα κανονισμό, οι διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφοι 8 και 9 αποτελούν, στο βαθμό που αναφέρονται στην πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν (SIS), διατάξεις που βασίζονται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή αναφέρονται σε αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003 και του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει μηχανισμό για την παροχή ταχείας επιχειρησιακής συνδρομής για περιορισμένο χρονικό διάστημα, με τη μορφή ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα (αποκαλούμενων εφεξής «ομάδες»), σε αιτούν κράτος μέλος που αντιμετωπίζει κατάσταση επείγουσας και εξαιρετικής πίεσης, ιδίως στην περίπτωση αφιξεως σε ορισμένα σημεία των εξωτερικών συνόρων μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών που επιχειρούν να εισέλθουν παράνομα στο έδαφός του. Ορίζει επίσης τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των μελών των ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων που διεξάγονται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο της προέλευσής τους.

⁽¹⁾ EE L 131 της 1.6.2000, σ. 43.

⁽²⁾ EE L 64 της 7.3.2002, σ. 20.

2. Ο παρών κανονισμός τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 ως αποτέλεσμα της θέσπισης του προαναφερόμενου στην παράγραφο 1 μηχανισμού και με στόχο τον καθορισμό των καθηκόντων που θα εκτελούν και των αρμοδιοτήτων που θα ασκούν οι συνοριοφύλακες των κρατών μελών που συμμετέχουν στις κοινές επιχειρήσεις και τα πιλοτικά προγράμματα που διεξάγονται σε άλλο κράτος μέλος.

3. Η απαραίτητη τεχνική συνδρομή παρέχεται σε αιτούν κράτος μέλος σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των προσφύγων και των ατόμων που ζητούν διεθνή προστασία, ιδίως όσον αφορά τη μη επαναπροώθηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΟΜΑΔΕΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

1. «Οργανισμός», ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
2. «μέλη ομάδων», οι συνοριοφύλακες των κρατών μελών που υπηρετούν στις ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα, εκτός εκείνων του κράτους μέλους υποδοχής·
3. «αιτούν κράτος μέλος», το κράτος μέλος οι αρμόδιες αρχές του οποίου ζητούν από τον Οργανισμό την αποστολή ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα στο έδαφός του·
4. «κράτος μέλος υποδοχής», το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου λαμβάνει χώρα η αποστολή ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα·
5. «κράτος μέλος καταγωγής», το κράτος μέλος του οποίου το μέλος της ομάδας είναι συνοριοφύλακας.

Άρθρο 4

Σύνθεση και αποστολή των ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα

1. Η σύνθεση των ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα καθορίζεται από τον Οργανισμό σύμφωνα με το άρθρο 8β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004. Η αποστολή διέπεται από το άρθρο 8δ του εν λόγω κανονισμού.

2. Προτάσει του εκτελεστικού διευθυντή του Οργανισμού, το διοικητικό συμβούλιο του Οργανισμού αποφασίζει, με πλειοψηφία τριών τετάρτων, για τις ικανότητες και τον συνολικό αριθμό των συνοριοφυλάκων που θα διατίθενται στις ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα (ειδική δύναμη ταχείας επέμβασης). Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται για οποιαδήποτε μεταγενέστερη μεταβολή όσον αφορά τις ικανότητες και τον συνολικό αριθμό των συνοριοφυλάκων της ειδικής δύναμης ταχείας επέμβασης. Τα κράτη μέλη συμβάλλουν στην ειδική δύναμη ταχείας επέμβασης μέσω πυρήνα εθνικών εμπειρογνομόνων που συγκροτείται βάσει των συγκεκριμένων προσόντων, με το διορισμό συνοριοφυλάκων που διαθέτουν τα απαιτούμενα προσόντα.

3. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση του Οργανισμού, μετά από αίτημά του, συνοριοφύλακες προς αποστολή, εκτός εάν αντιμετωπίζουν μια εξαιρετική κατάσταση η οποία θίγει ουσιαστικά την εκτέλεση εθνικών καθηκόντων. Δεν θίγεται η αυτονομία του κράτους μέλους προέλευσης όσον αφορά την επιλογή του προσωπικού και τη διάρκεια της αποστολής του.

4. Οι δαπάνες που συνδέονται με τις δραστηριότητες οι οποίες προβλέπονται στην παράγραφο 1 καλύπτονται από τον Οργανισμό σύμφωνα με το άρθρο 8η του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004.

Άρθρο 5

Οδηγίες προς τις ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα

1. Κατά τη διάρκεια της αποστολής των ομάδων, οι οδηγίες προς τις ομάδες εκδίδονται από το κράτος μέλος υποδοχής σύμφωνα με το επιχειρησιακό σχέδιο που αναφέρεται στο άρθρο 8ε του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004.

2. Ο Οργανισμός, μέσω του συντονιστή όπως ορίζεται στο άρθρο 8ζ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004, δύναται να γνωστοποιεί στο κράτος μέλος υποδοχής τις απόψεις του όσον αφορά τις οδηγίες. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος υποδοχής λαμβάνει υπόψη τις εν λόγω απόψεις.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 8ζ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004, το κράτος μέλος υποδοχής παρέχει κάθε απαραίτητη συνδρομή στον συντονιστή, συμπεριλαμβανομένης της πλήρους πρόσβασης του στις ομάδες ανά πάσα στιγμή καθ' όλη τη διάρκεια της αποστολής.

Άρθρο 6

Καθήκοντα και αρμοδιότητες των μελών των ομάδων

1. Τα μέλη των ομάδων δύναται να εκτελούν όλα τα καθήκοντα και να ασκούν όλες τις αρμοδιότητες που απαιτούνται για τους συνοριακούς ελέγχους ή την επιτήρηση των συνόρων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και τα οποία απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του εν λόγω κανονισμού. Οι λεπτομέρειες κάθε αποστολής διευκρινίζονται στο επιχειρησιακό σχέδιο της αποστολής σύμφωνα με το άρθρο 8ε του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004.

2. Τα μέλη των ομάδων, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, σέβονται πλήρως την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Οιαδήποτε μέτρα που λαμβάνονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους είναι ανάλογα προς τους επιδιωκόμενους στόχους. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους τα μέλη των ομάδων δεν κάνουν διακρίσεις εις βάρος ατόμων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

3. Τα μέλη των ομάδων δύναται να εκτελούν καθήκοντα και να ασκούν αρμοδιότητες μόνον υπό τις διαταγές και, κατά κανόνα, παρουσία συνοριοφυλάκων του κράτους μέλους υποδοχής.

4. Τα μέλη των ομάδων φέρουν τη δική τους στολή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Φέρουν κυανού χρώματος περιβραχιόνιο με το διακριτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Οργανισμού, με το οποίο αναγνωρίζονται ως συμμετέχοντες σε αποστολή των ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα. Για τον προσδιορισμό της ταυτότητάς τους από τις εθνικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και από τους πολίτες, τα μέλη των ομάδων φέρουν ανά πάσα στιγμή το έγγραφο διαπίστευσής τους, σύμφωνα με το άρθρο 8, το οποίο παρουσιάζουν όταν τους ζητείται.

5. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, τα μέλη των ομάδων δύναται να φέρουν υπηρεσιακά όπλα, πυρομαχικά και εξοπλισμό σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους προέλευσης. Ωστόσο, το κράτος μέλος υποδοχής δύναται να απαγορεύσει όλα ή συγκεκριμένα όπλα, πυρομαχικά ή εξοπλισμό με την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία του περιέχει τις ίδιες διατάξεις για τους συνοριοφύλακές του. Το κράτος μέλος αυτό ενημερώνει τον οργανισμό πριν από την αποστολή των ομάδων για όλα τα υπηρεσιακά όπλα, τα πυρομαχικά και τον εξοπλισμό που επιτρέπονται και για τους όρους χρησιμοποίησής τους. Ο Οργανισμός θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση όλων των κρατών μελών που συμμετέχουν στην αποστολή.

6. Τα μέλη των ομάδων, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, δύναται να κάνουν χρήση βίας, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιακών όπλων, πυρομαχικών και εξοπλισμού, κατόπιν εγκρίσεως του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής, παρουσία συνοριοφυλάκων του κράτους μέλους υποδοχής και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του.

7. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 6, υπηρεσιακά όπλα, πυρομαχικά και εξοπλισμός δύναται να χρησιμοποιούνται στα πλαίσια νόμιμης αυτοάμυνας, νόμιμης άμυνας των μελών των ομάδων ή τρίτων, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής.

8. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το κράτος μέλος υποδοχής δύναται να εξουσιοδοτεί τα μέλη των ομάδων να συμβουλευούνται τις εθνικές του και τις ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων που χρειάζονται για τους συνοριακούς ελέγχους και την επιτήρηση. Τα μέλη των ομάδων έχουν πρόσβαση μόνον στα δεδομένα που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Τα κράτη μέλη πληροφορούν τον Οργανισμό πριν από την αποστολή των ομάδων, σχετικά με τις εθνικές και ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων στις οποίες δύναται να έχουν πρόσβαση. Ο Οργανισμός θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση όλων των κρατών μελών που συμμετέχουν στην αποστολή.

9. Η προαναφερόμενη στην παράγραφο 8 πρόσβαση διέπεται από την κοινοτική νομοθεσία και την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής στον τομέα της προστασίας των δεδομένων.

10. Οι αποφάσεις για την άρνηση εισόδου σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 λαμβάνονται μόνον από τους συνοριοφύλακες του κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρο 7

Ιδιότητα, δικαιώματα και υποχρεώσεις των μελών των ομάδων

1. Τα μέλη των ομάδων παραμένουν εθνικοί συνοριοφύλακες του κράτους μέλους προέλευσής τους και αμείβονται από αυτό.

2. Οι συνοριοφύλακες που τίθενται στη διάθεση της ομάδας ταχείας επέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 4 συμμετέχουν σε εκπαίδευση υψηλού επιπέδου σχετική με τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητές τους, καθώς και σε τακτικές ασκήσεις που διοργανώνει ο Οργανισμός, σύμφωνα με το άρθρο 8γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004.

3. Οι συνοριοφύλακες λαμβάνουν ημερήσια αποζημίωση, στην οποία περιλαμβάνονται τα έξοδα διαμονής, κατά τη διάρκεια της συμμετοχής τους στις δραστηριότητες εκπαίδευσης και στις ασκήσεις που διοργανώνονται από τον οργανισμό και κατά τη διάρκεια των περιόδων αποστολής τους, σύμφωνα με το άρθρο 8η του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004.

Άρθρο 8

Πράξη διαπίστευσης

1. Ο Οργανισμός, σε συνεργασία με το κράτος μέλος υποδοχής, χορηγεί στα μέλη των ομάδων έγγραφο στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους υποδοχής και σε μια άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό τον προσδιορισμό της ταυτότητάς τους και την απόδειξη ότι ο κάτοχος δικαιούται να εκτελεί τα καθήκοντα και να ασκεί τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1. Στο έγγραφο περιλαμβάνονται τα ακόλουθα στοιχεία του μέλους της ομάδας:

α) το όνομα και η ιθαγένεια·

β) ο βαθμός· και

γ) πρόσφατη ψηφιακή φωτογραφία.

2. Το έγγραφο επιστρέφεται στον Οργανισμό κατά το τέλος της αποστολής της ομάδας.

Άρθρο 9

Εφαρμοστέα νομοθεσία

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων και την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, τα μέλη των ομάδων συμμορφώνονται με την κοινοτική νομοθεσία και την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής.

2. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων και την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, τα μέλη των ομάδων υπόκεινται πειθαρχικώς στο κράτος μέλος προέλευσής τους.

3. Ειδικοί κανόνες όσον αφορά την οπλοφορία και χρήση υπηρεσιακών όπλων, τα πυρομαχικά και τον εξοπλισμό καθώς και τη χρήση βίας ορίζονται στο άρθρο 6, παράγραφοι 5, 6 και 7.

4. Ειδικοί κανόνες όσον αφορά την αστική και την ποινική ευθύνη ορίζονται στα άρθρα 10 και 11 αντίστοιχα.

Άρθρο 10

Αστική ευθύνη

1. Όταν τα μέλη των ομάδων δραστηριοποιούνται σε κράτος μέλος υποδοχής, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για οποιαδήποτε ζημία προκαλέσουν κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεών τους, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του.

2. Όταν η ζημία αυτή προκαλείται από βαριά αμέλεια ή εκούσια παράβαση καθήκοντος, το κράτος μέλος υποδοχής έρχεται σε επαφή με το κράτος μέλος καταγωγής προκειμένου το τελευταίο να επιστρέψει πλήρως στο κράτος μέλος υποδοχής τα τυχόν ποσά που κατέβαλε στα θύματα ή στους δικαιούχους τους.

3. Με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων του έναντι τρίτων, κάθε κράτος μέλος παρατείνεται όλων των απαιτήσεών του έναντι του κράτους μέλους υποδοχής ή οιοδήποτε άλλου κράτους μέλους για οιαδήποτε ζημία την οποία έχει υποστεί, εκτός από περιπτώσεις βαριάς αμέλειας ή εκούσιας παράβασης καθήκοντος.

4. Οιαδήποτε διένεξη μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί με διαπραγματεύσεις μεταξύ τους, υποβάλλεται από αυτά στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 239 της συνθήκης.

5. Με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων του έναντι τρίτων, οι δαπάνες για ζημιές που προκλήθηκαν στον εξοπλισμό του Οργανισμού κατά τη διάρκεια της αποστολής καλύπτονται από τον Οργανισμό, εκτός εάν η ζημία προκλήθηκε από βαριά αμέλεια ή εκούσια παράβαση καθήκοντος.

Άρθρο 11

Ποινική ευθύνη

Κατά την αποστολή των ομάδων, τα μέλη των ομάδων εξομοιούνται με τους υπαλλήλους του κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά τις αξιόποινες πράξεις των οποίων υπήρξαν θύματα ή τις οποίες διέπραξαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 2007/2004

Άρθρο 12

Τροποποίηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, η παράγραφος 4 διαγράφεται.
2. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 1α

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως “εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών” νοούνται τα χερσαία και θαλάσσια σύνορα των κρατών μελών καθώς και οι αερολιμένες και οι λιμένες τους, για τα οποίους ισχύουν οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τη διέλευση προσώπων από τα εξωτερικά σύνορα·
 2. ως “κράτος μέλος υποδοχής” νοείται το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου λαμβάνει χώρα η αποστολή μιας ή περισσότερων ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα ή κοινή επιχείρηση ή πιλοτικό πρόγραμμα·
 3. ως “κράτος μέλος προέλευσης” νοείται το κράτος μέλος στο σώμα συνοριοφυλακής του οποίου υπηρετεί μέλος της ομάδας ή προσκεκλημένος υπάλληλος·
 4. ως “μέλη της ομάδας” νοούνται οι συνοριοφύλακες των κρατών μελών που υπηρετούν στην ομάδα ταχείας επέμβασης στα σύνορα εκτός εκείνων του κράτους μέλους υποδοχής·
 5. ως “αιτούν κράτος μέλος” νοείται το κράτος μέλος οι αρμόδιες αρχές του οποίου ζητούν από τον Οργανισμό την αποστολή ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα στο έδαφός του·
 6. ως “προσκεκλημένοι υπάλληλοι” νοούνται οι υπάλληλοι του σώματος συνοριοφυλακής των άλλων κρατών μελών εκτός του κράτους μέλους υποδοχής, που συμμετέχουν στις κοινές επιχειρήσεις και τα πιλοτικά σχέδια.»
3. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 προστίθεται το εξής σημείο:
- «ζ) αποστέλλει σε κράτη μέλη ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 863/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση μηχανισμού σύστασης ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 όσον αφορά τον εν λόγω μηχανισμό και για τη ρύθμιση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των προσκεκλημένων υπαλλήλων (*).

(*) ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 30.»

4. Στο άρθρο 8, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Οργανισμός δύναται να αποκτά τεχνικό εξοπλισμό για τους ελέγχους και την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων που θα χρησιμοποιείται από τους εμπειρογνώμονές του και στα πλαίσια των ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα κατά τη διάρκεια της αποστολής τους.»

5. Παρεμβάλλονται τα εξής άρθρα:

«Άρθρο 8α

Ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα

Αιτήσει κράτους μέλους που αντιμετωπίζει κατάσταση επείγουσας και εξαιρετικής πίεσης, ιδίως στην περίπτωση αφίξεως σε ορισμένα σημεία των εξωτερικών συνόρων μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών που επιχειρούν να εισέλθουν παράνομα στο έδαφος των κρατών μελών, ο οργανισμός μπορεί να αποστείλει στο αιτούν κράτος μέλος για περιορισμένο χρονικό διάστημα μία ή περισσότερες ομάδες ταχείας επέμβασης στα σύνορα (εφεξής “ομάδες”) για την απαιτούμενη διάρκεια, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 863/2007.

Άρθρο 8β

Σύνθεση των ομάδων

1. Στις περιπτώσεις του άρθρου 8α, τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως, κατόπιν αιτήματος του Οργανισμού, τον αριθμό, τα ονόματα και τις ικανότητες των συνοριοφυλάκων της οικείας εθνικής ειδικής δύναμης, που μπορούν να διαθέσουν εντός πέντε ημερών ως μέλη της ομάδας. Τα κράτη μέλη διαθέτουν τους συνοριοφύλακες μετά από αίτημα του Οργανισμού εκτός εάν το κράτος μέλος αντιμετωπίζει εξαιρετική κατάσταση η οποία θίγει σοβαρά την εκτέλεση εθνικών καθηκόντων.

2. Ο εκτελεστικός διευθυντής, κατά τον καθορισμό της σύνθεσης μιας ομάδας ενόψει της αποστολής της, λαμβάνει υπόψη τις ειδικές περιστάσεις που αντιμετωπίζει το αιτούν κράτος μέλος. Η ομάδα συγκροτείται βάσει του επιχειρησιακού σχεδίου που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 8ε.

Άρθρο 8γ

Εκπαίδευση και ασκήσεις

Ο Οργανισμός παρέχει στους συνοριοφύλακες που απαρτίζουν την ειδική δύναμη ταχείας επέμβασης, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 863/2007, εκπαίδευση ανωτέρου επιπέδου σε συνάρτηση με τα καθήκοντα που καλούνται να εκτελέσουν. Επίσης, διεξάγει τακτικά ασκήσεις με τους συνοριοφύλακες αυτούς, βάσει προγράμματος εκπαίδευσης και ασκήσεων αιχμής που καθορίζεται στο ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του.

Άρθρο 8δ

Διαδικαστικοί κανόνες για την αποστολή των ομάδων

1. Στην αίτηση αποστολής ομάδας, σύμφωνα με το άρθρο 8α, αναφέρεται η κατάσταση, οι δυνατοί στόχοι και οι προβλεπόμενες ανάγκες της αποστολής. Εάν χρειαστεί, ο εκτελεστικός διευθυντής δύναται να αποστείλει εμπειρογνώμονες του Οργανισμού για την αξιολόγηση της κατάστασης στα εξωτερικά σύνορα του αιτούντος κράτους μέλους.

2. Ο εκτελεστικός διευθυντής ενημερώνει αμέσως το διοικητικό συμβούλιο σχετικά με αίτημα κράτους μέλους για την αποστολή ομάδων.

3. Όταν ο εκτελεστικός διευθυντής αποφασίζει, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα των αναλύσεων κινδύνων που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό καθώς και οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη πληροφορία παρέχει το αιτούν κράτος μέλος ή άλλο κράτος μέλος.

4. Ο εκτελεστικός διευθυντής αποφασίζει σχετικά με το αίτημα για την αποστολή ομάδων το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του. Ο εκτελεστικός διευθυντής κοινοποιεί την απόφασή του γραπτώς στο αιτούν κράτος μέλος και συγχρόνως στο διοικητικό συμβούλιο. Στην απόφαση αναφέρονται οι βασικοί λόγοι στους οποίους στηρίχθηκε.

5. Εάν ο εκτελεστικός διευθυντής αποφασίσει να αποστείλει μία ή περισσότερες ομάδες, καταρτίζεται αμέσως επιχειρησιακό σχέδιο από τον οργανισμό και το αιτούν κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 8ε.

6. Μετά την έγκριση του εν λόγω επιχειρησιακού σχεδίου, ο εκτελεστικός διευθυντής ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά με τον ζητούμενο αριθμό και τις ικανότητες των συνοριοφυλάκων που θα στελεχώσουν την ομάδα. Η πληροφορία αυτή παρέχεται γραπτώς στα εθνικά σημεία επαφής που προβλέπονται στο άρθρο 8στ και προσδιορίζει την προβλεπόμενη ημερομηνία της αποστολής. Τους παρέχεται επίσης αντίγραφο του επιχειρησιακού σχεδίου.

7. Όταν ο εκτελεστικός διευθυντής απουσιάζει ή κωλύεται, οι αποφάσεις σχετικά με την αποστολή των ομάδων λαμβάνονται από τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή.

8. Τα κράτη μέλη θέτουν τους συνοριοφύλακες στη διάθεση του Οργανισμού, κατόπιν αιτήσεώς του, εκτός εάν το κράτος μέλος αντιμετωπίζει εξαιρετική κατάσταση η οποία θίγει σοβαρά την εκτέλεση εθνικών καθηκόντων.

9. Η αποστολή των ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα πραγματοποιείται το αργότερο εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία έγκρισης του επιχειρησιακού σχεδίου από τον εκτελεστικό διευθυντή και το αιτούν κράτος μέλος.

Άρθρο 8ε

Επιχειρησιακό σχέδιο

1. Ο εκτελεστικός διευθυντής και το αιτούν κράτος μέλος εγκρίνουν επιχειρησιακό σχέδιο, όπου καθορίζονται με ακρίβεια οι συνθήκες της αποστολής των ομάδων. Το επιχειρησιακό σχέδιο περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) την περιγραφή της κατάστασης και του τρόπου δράσης και του σκοπού της αποστολής, καθώς και των επιχειρησιακών στόχων·
- β) την προβλεπόμενη διάρκεια της αποστολής των ομάδων·
- γ) τη γεωγραφική περιοχή ευθύνης στο αιτούν κράτος μέλος, όπου θα αποσταλούν οι ομάδες·
- δ) την περιγραφή των καθηκόντων και ειδικές οδηγίες για τα μέλη των ομάδων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι βάσεις δεδομένων στις οποίες επιτρέπεται η πρόσβαση και τα επιτρεπόμενα υπηρεσιακά όπλα, πυρομαχικά και εξοπλισμός των μελών των ομάδων στο κράτος μέλος υποδοχής·
- ε) τη σύνθεση των ομάδων·
- στ) το όνομα και το βαθμό των συνοριοφυλάκων του κράτους μέλους υποδοχής που είναι αρμόδιοι για τη συνεργασία με τις ομάδες, ιδίως εκείνων των συνοριοφυλάκων οι οποίοι θα διοικούν τις ομάδες κατά τη διάρκεια της αποστολής, καθώς και τη θέση των ομάδων στη δομή διοίκησης·
- ζ) τον τεχνικό εξοπλισμό που θα αποσταλεί μαζί με τις ομάδες σύμφωνα με το άρθρο 8.

2. Οποιοσδήποτε τροποποιήσεις ή προσαρμογές του επιχειρησιακού σχεδίου αποφασίζονται από κοινού από τον εκτελεστικό διευθυντή και το αιτούν κράτος μέλος. Ο Οργανισμός αποστέλλει πάραυτα αντίγραφο του τροποποιημένου ή προσαρμοσμένου επιχειρησιακού σχεδίου στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Άρθρο 8στ

Εθνικό σημείο επαφής

Τα κράτη μέλη ορίζουν εθνικό σημείο επαφής για την επικοινωνία με τον οργανισμό σχετικά με όλα τα θέματα που αφορούν τις ομάδες. Το εθνικό σημείο επαφής πρέπει να είναι προσίτο ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 8ζ

Συντονιστής

1. Ο εκτελεστικός διευθυντής διορίζει έναν ή περισσότερους εμπειρογνώμονες από το προσωπικό του Οργανισμού, οι οποίοι αποστέλλονται ως συντονιστές. Ο εκτελεστικός διευθυντής ενημερώνει το κράτος μέλος υποδοχής για το διορισμό αυτόν.

2. Ο συντονιστής ενεργεί εξ ονόματος του Οργανισμού σχετικά με όλα τα θέματα που αφορούν την αποστολή των ομάδων. Ειδικότερα ο συντονιστής:

- α) μεσολαβεί μεταξύ του Οργανισμού και του κράτους μέλους υποδοχής·

β) μεσολαβεί μεταξύ του Οργανισμού και των μελών των ομάδων και προσφέρει τη συνδρομή του, εξ ονόματος του Οργανισμού, σχετικά με όλα τα ζητήματα που αφορούν τις συνθήκες της αποστολής τους·

γ) ελέγχει την ορθή εφαρμογή του επιχειρησιακού σχεδίου·

δ) υποβάλλει έκθεση στον οργανισμό σχετικά με όλες τις πτυχές της αποστολής των ομάδων.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 στοιχείο στ), ο εκτελεστικός διευθυντής του Οργανισμού μπορεί να εξουσιοδοτήσει τον συντονιστή να συνδράμει στην επίλυση τυχόν διαφορών που προκύπτουν κατά την εκτέλεση του επιχειρησιακού σχεδίου και την αποστολή των ομάδων.

4. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ο συντονιστής λαμβάνει εντολές μόνον από τον οργανισμό.

Άρθρο 8η

Δαπάνες

1. Ο οργανισμός καλύπτει πλήρως τις ακόλουθες δαπάνες των κρατών μελών, όταν διαθέτουν συνοριοφύλακες για τους σκοπούς που προβλέπονται στα άρθρα 8α και 8γ:

α) δαπάνες ταξιδιού από το κράτος μέλος καταγωγής προς το κράτος μέλος υποδοχής και από το κράτος μέλος υποδοχής προς το κράτος μέλος καταγωγής·

β) δαπάνες εμβολιασμού·

γ) δαπάνες που συνδέονται με ειδικές ασφαλιστικές ανάγκες·

δ) δαπάνες υγειονομικής περιθαλψης·

ε) ημερήσιες αποζημιώσεις, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών διαμονής·

στ) δαπάνες που συνδέονται με τον τεχνικό εξοπλισμό του Οργανισμού.

2. Το διοικητικό συμβούλιο θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για την καταβολή της ημερήσιας αποζημίωσης στα μέλη των ομάδων.»

6. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από τα εξής:

«Άρθρο 10

Καθήκοντα και αρμοδιότητες των προσκεκλημένων υπαλλήλων

1. Οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι δύνανται να εκτελούν όλα τα καθήκοντα και να ασκούν όλες τις αρμοδιότητες που απαιτούνται για τους συνοριακούς ελέγχους ή την επιτήρηση των συνόρων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης των συνόρων από πρόσωπα (Κώδικας Συνόρων του Σένγκεν) (*), και τα οποία απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του εν λόγω κανονισμού.

2. Κατά την εκτέλεση των εν λόγω καθηκόντων και την άσκηση των εν λόγω αρμοδιοτήτων, οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι οφείλουν να τηρούν την κοινοτική νομοθεσία καθώς και την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής.

3. Οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι δύνανται να εκτελούν καθήκοντα και να ασκούν αρμοδιότητες μόνον υπό τις διαταγές και, κατά κανόνα, παρουσία συνοριοφυλάκων του κράτους μέλους υποδοχής.

4. Οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι δύνανται να φέρουν τη δική τους στολή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Φέρουν κυανού χρώματος περιβραχιόνιο με το διακριτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Οργανισμού, με το οποίο αναγνωρίζονται ως συμμετέχοντες σε κοινή αποστολή ή πιλοτικό πρόγραμμα. Για τον προσδιορισμό της ταυτότητάς τους από τις εθνικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και από τους πολίτες, οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι οφείλουν να φέρουν ανά πάσα στιγμή το έγγραφο διαπίστευσής τους, σύμφωνα με το άρθρο 10α, το οποίο παρουσιάζουν όταν τους ζητείται.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι δύνανται να φέρουν υπηρεσιακά όπλα, πυρομαχικά και εξοπλισμό που επιτρέπονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής. Ωστόσο, το κράτος μέλος υποδοχής δύνανται να απαγορεύσει συγκεκριμένα υπηρεσιακά όπλα, πυρομαχικά και εξοπλισμό, με την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία του παρέχει τις ίδιες διατάξεις για τους συνοριοφύλακες του. Το κράτος μέλος υποδοχής ενημερώνει τον Οργανισμό πριν από την αποστολή των προσκεκλημένων υπαλλήλων, για τα υπηρεσιακά όπλα, τα πυρομαχικά και τον εξοπλισμό που επιτρέπονται και για τους όρους χρησιμοποίησής τους. Ο Οργανισμός θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση των κρατών μελών.

6. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι δύνανται, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, να κάνουν χρήση βίας, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιακών όπλων, πυρομαχικών και εξοπλισμού, κατόπιν εγκρίσεως του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής, παρουσία συνοριοφυλάκων του κράτους μέλους υποδοχής και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του.

7. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 6, υπηρεσιακά όπλα, πυρομαχικά και εξοπλισμός δύνανται να χρησιμοποιούνται στα πλαίσια νόμιμης αυτοάμυνας, νόμιμης άμυνας των προσκεκλημένων υπαλλήλων ή τρίτων, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής.

8. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το κράτος μέλος υποδοχής δύνανται να εξουσιοδοτεί τους προσκεκλημένους υπαλλήλους να συμβουλευούνται τις εθνικές του και τις ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων που χρειάζονται για τους συνοριακούς ελέγχους και την επιτήρηση. Οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι έχουν πρόσβαση μόνον στα δεδομένα που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τον Οργανισμό, πριν από την αποστολή των προσκεκλημένων υπαλλήλων, σχετικά με τις εθνικές και ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων στις οποίες δύνανται να έχουν πρόσβαση. Ο Οργανισμός θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση όλων των κρατών μελών που συμμετέχουν στην αποστολή.

9. Η προαναφερόμενη στην παράγραφο 8 πρόσβαση διέπεται από την κοινοτική νομοθεσία και την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής στον τομέα της προστασίας των δεδομένων.

10. Οι αποφάσεις για την άρνηση εισόδου σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 λαμβάνονται μόνον από τους συνοριοφύλακες του κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρο 10α

Πράξη διαπίστευσης

1. Ο Οργανισμός, σε συνεργασία με το κράτος μέλος υποδοχής, χορηγεί στους προσκεκλημένους υπαλλήλους έγγραφο στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους υποδοχής και σε μια άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό τον προσδιορισμό της ταυτότητάς τους και την απόδειξη ότι ο κάτοχος δικαιούται να εκτελεί τα καθήκοντα και να ασκεί τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1. Στο έγγραφο περιλαμβάνονται τα ακόλουθα στοιχεία του προσκεκλημένου υπαλλήλου:

- α) το όνομα και η ιθαγένεια·
- β) ο βαθμός· και
- γ) πρόσφατη ψηφιακή φωτογραφία.

2. Το έγγραφο επιστρέφεται στον Οργανισμό κατά το τέλος της κοινής επιχείρησης ή του πιλοτικού προγράμματος.

Άρθρο 10β

Αστική ευθύνη

1. Όταν οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι δραστηριοποιούνται σε κράτος μέλος υποδοχής, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για οποιαδήποτε ζημία προκληθεί εκ μέρους τους κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεών τους, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του.

2. Όταν η ζημία αυτή προκαλείται από βαριά αμέλεια ή εκούσια παράβαση καθήκοντος, το κράτος μέλος υποδοχής έρχεται σε επαφή με το κράτος μέλος καταγωγής προκειμένου το τελευταίο να επιστρέψει πλήρως στο κράτος μέλος υποδοχής τα τυχόν ποσά που κατέβαλε στα θύματα ή στους δικαιούχους τους.

3. Με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων του έναντι τρίτων, κάθε κράτος μέλος παραιτείται όλων των απαιτήσεών του έναντι του κράτους μέλους υποδοχής ή οιουδήποτε άλλου κράτους μέλους για οιαδήποτε ζημία την οποία έχει υποστεί, εκτός από περιπτώσεις βαριάς αμέλειας ή εκούσιας παράβασης καθήκοντος.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Στρασβούργο, 11 Ιουλίου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.-G. RÖTTERING

4. Οιαδήποτε διένεξη μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί με διαπραγματεύσεις μεταξύ τους, υποβάλλεται από αυτά στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 239 της συνθήκης.

5. Με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων του έναντι τρίτων, οι δαπάνες για ζημίες που προκλήθηκαν στον εξοπλισμό του Οργανισμού κατά τη διάρκεια της αποστολής καλύπτονται από τον Οργανισμό, εκτός εάν η ζημία προκλήθηκε από βαριά αμέλεια ή εκούσια παράβαση καθήκοντος.

Άρθρο 10γ

Ποινική ευθύνη

Κατά τη διάρκεια κοινής επιχείρησης ή πιλοτικού προγράμματος, οι προσκεκλημένοι υπάλληλοι εξομοιούνται με τους υπαλλήλους τους κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά τις αξιόποινες πράξεις των οποίων υπήρξαν θύματα ή τις οποίες διέπραξαν.

(*) ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Αξιολόγηση

Η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος του και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον χρειάζεται, από προτάσεις για τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. LOBO ANTUNES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή τονίζουν ότι, σε περίπτωση που επικρατεί κατάσταση, αφενός, έκτακτων και εξαιρετικών πιέσεων στα εξωτερικά σύνορα που απαιτούν την επέμβαση ομάδας ταχείας επέμβασης στα σύνορα και, αφετέρου, πιθανής ανεπάρκειας οικονομικών μέσων στον προϋπολογισμό του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της ΕΕ (Frontex) για την κινητοποίηση της ομάδας αυτής, θα πρέπει να διερευνηθούν όλες οι δυνατότητες εξασφάλισης της χρηματοδότησης. Η Επιτροπή θα ελέγξει κατεπειγόντως κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα ανακατανομής των κεφαλαίων. Σε περίπτωση που απαιτηθεί απόφαση της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής, η Επιτροπή κινεί διαδικασία σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού, και συγκεκριμένα με τα άρθρα 23 και 24, προκειμένου να διασφαλίσει τη λήψη έγκαιρης απόφασης των δύο αρμοδίων για τον προϋπολογισμό οργάνων σχετικά με τα μέσα παροχής συμπληρωματικής χρηματοδότησης προς τη Frontex για την αποστολή ομάδας ταχείας επέμβασης στα σύνορα. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή δεσμεύεται να δράσει το ταχύτερο δυνατόν, λαμβάνοντας υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 864/2007 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 11ης Ιουλίου 2007**

για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη II»)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 67,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης, υπό το πρίσμα του κοινού κειμένου που ενέκρινε η επιτροπή συνδιαλλαγής στις 25 Ιουνίου 2007 ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Κοινότητα έχει θέσει ως στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Για την προοδευτική δημιουργία του χώρου αυτού, η Κοινότητα πρέπει να θεσπίσει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις με διασυνοριακές συνέπειες, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 65 στοιχείο β) της συνθήκης, στα μέτρα αυτά συγκαταλέγονται και όσα ευνοούν τη συμβατότητα των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη όσον αφορά τη σύγκρουση νόμων και δικαιοδοσίας.
- (3) Κατά τη σύνοδό του στο Τάμπερε, στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και άλλων αποφάσεων οργάνων της δικαστικής εξουσίας, ως ακρογωνιαίο λίθο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, και κάλεσε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υιοθετήσουν πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.
- (4) Στις 30 Νοεμβρίου 2000 το Συμβούλιο υιοθέτησε κοινό πρόγραμμα μέτρων της Επιτροπής και του Συμβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽³⁾. Σύμφωνα με το πρόγραμμα αυτό, τα μέτρα εναρμόνισης των κανόνων περί σύγκρουσης δικαίων μπορούν να συμβάλλουν στην προώθηση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 241 της 28.9.2004, σ. 1.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Ιουλίου 2005 (ΕΕ C 157 Ε της 6.7.2006, σ. 371), κοινή θέση του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 (C 289 Ε της 28.11.2006, σ. 68), θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Ιανουαρίου 2007 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Ιουλίου 2007 και απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 2007.

⁽³⁾ ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 1.

- (5) Το Πρόγραμμα της Χάγης ⁽⁴⁾, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 5 Νοεμβρίου 2004, κάλεσε τα κράτη μέλη να συνεχίσουν δυναμικά τις εργασίες σχετικά με τους κανόνες περί σύγκρουσης νόμων όσον αφορά εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη II»).
- (6) Η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς προϋποθέτει, για τη βελτίωση της δυνατότητας πρόβλεψης της έκβασης των διαφορών, της ασφάλειας του εφαρμοστέου δικαίου και της ελεύθερης κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων, ότι οι κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων που ισχύουν στα κράτη μέλη ορίζουν ως εφαρμοστέο το αυτό εθνικό δίκαιο ανεξαρτήτως του κράτους ενόπιον των δικαστηρίων του οποίου ασκείται η αγωγή.
- (7) Το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής και οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να συνάδουν προς τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽⁵⁾ («Βρυξέλλες I») και προς τα νομοθετήματα σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.
- (8) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται ασχέτως του είδους του επιληφθέντος δικαστηρίου.
- (9) Στις αξιώσεις που απορρέουν από πράξεις τελούμενες κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (*acta iure imperii*) θα πρέπει να περιλαμβάνονται αξιώσεις κατά υπαλλήλων που ενεργούν εξ ονόματος του κράτους καθώς και η ευθύνη για πράξεις δημοσίων αρχών, συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης δημοσίων λειτουργών. Τα θέματα αυτά θα πρέπει, επομένως, να εξαιρεθούν του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (10) Οι οικογενειακές σχέσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις συγγενικές σχέσεις εξ αίματος ή εξ αχιστείας, σε ευθεία ή πλάγια γραμμή καθώς και τις σχέσεις των συζύγων. Η μνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, σε σχέσεις που παράγουν παρόμοια αποτελέσματα με τον γάμο και άλλες οικογενειακές σχέσεις θα πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου.
- (11) Η έννοια της εξωσυμβατικής ενοχής ποικίλλει ανάλογα στα κράτη μέλη. Επομένως, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού οι εξωσυμβατικές ενοχές θα πρέπει να νοηθούν ως αυτοτελής έννοια. Οι κανόνες σύγκρουσης νόμων που θεσπίζει ο παρών κανονισμός διέπουν επίσης και τις εξωσυμβατικές ενοχές από αντικειμενική ευθύνη.
- (12) Το εφαρμοστέο δίκαιο θα πρέπει επίσης να διέπει το ζήτημα του καταλογισμού σε περίπτωση αδικοπραξίας.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

- (13) Ο κίνδυνος στρεβλώσεων του ανταγωνισμού μεταξύ διαδίκων στην Κοινότητα μπορεί να αποφευχθεί με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων, οι οποίοι εφαρμόζονται ανεξαρτήτως του δικαίου το οποίο ορίζουν ως εφαρμοστέο.
- (14) Η απαίτηση ασφάλειας δικαίου και η ανάγκη απονομής της δικαιοσύνης σε συγκεκριμένες περιπτώσεις αποτελούν ουσιώδη στοιχεία του χώρου δικαιοσύνης. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους καταλληλότερους συνδεδετικούς παράγοντες για την επίτευξη των στόχων αυτών. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός καθορίζει τον γενικό κανόνα, αλλά και συγκεκριμένους κανόνες και, σε ορισμένες διατάξεις, «ρήτρες διαφυγής», που καθιστούν δυνατή την παρέκκλιση από τους εν λόγω κανόνες εφόσον είναι σαφές από όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης ότι η αδικοπραξία/το αδίκημα συνδέεται προφανώς στενότερα με άλλη χώρα. Έτσι, αυτό το σύνολο κανόνων συνιστά εύκαμπτο πλαίσιο κανόνων σύγκρουσης νόμων. Επίσης δίνει τη δυνατότητα στο επιληφθέν δικαστήριο να χειριστεί την κάθε υπόθεση καταλλήλως.
- (15) Παρά το γεγονός ότι η εφαρμογή της αρχής του *lex loci delicti commissi* αποτελεί τη βασική λύση όσον αφορά τις εξωσυμβατικές ενοχές στο σύνολο σχεδόν των κρατών μελών, η αρχή αυτή δεν εφαρμόζεται πάντα με τον ίδιο τρόπο σε περίπτωση διασποράς των στοιχείων της υπόθεσης σε περισσότερες χώρες. Αυτή η κατάσταση αποτελεί πηγή αβεβαιότητας για το εφαρμοστέο δίκαιο.
- (16) Η ύπαρξη ενιαίων κανόνων αναμένεται να βελτιώσει την προβλεψιμότητα των δικαστικών αποφάσεων και να εξασφαλίσει εύλογη ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων του φερομένου ως υπαίτιου και του ζημιωθέντος. Η σύνδεση με τη χώρα στην οποία επήλθε η άμεση ζημία (*lex loci damni*) εξισορροπεί κατά δίκαιο τρόπο τα συμφέροντα του φερομένου ως υπαίτιου και του ζημιωθέντος, και επίσης αντικατοπτρίζει τον σύγχρονο τρόπο προσέγγισης του ζητήματος της αστικής ευθύνης καθώς και την ανάπτυξη των συστημάτων αντικειμενικής ευθύνης.
- (17) Το εφαρμοστέο δίκαιο θα πρέπει να ορίζεται βάσει του τόπου επέλευσης της ζημίας, ασχέτως της χώρας ή των χωρών όπου θα μπορούσαν να επέλθουν οι έμμεσες συνέπειες. Συνεπώς, σε περιπτώσεις προσωπικής ή περιουσιακής ζημίας, η χώρα επέλευσης της ζημίας θα πρέπει να είναι η χώρα στην οποία επήλθε η προσωπική ή η περιουσιακή ζημία, αντιστοίχως.
- (18) Ο γενικός κανόνας του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι η αρχή «*lex loci damni*» που προβλέπει το άρθρο 4 παράγραφος 1. Το άρθρο 4 παράγραφος 2 θα πρέπει να νοείται ως παρέκκλιση από τη γενική αυτή αρχή. Στο πλαίσιο της διάταξης αυτής, καθιερώνεται ως ειδικό συνδεδετικό στοιχείο η συνήθης διαμονή των μερών στην αυτή χώρα. Το άρθρο 4 παράγραφος 3 θα πρέπει να νοείται ως «ρήτρα διαφυγής» από το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, όταν από όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης συνάγεται σαφώς ότι η αδικοπραξία έχει προδήλως στενότερη σύνδεση με άλλη χώρα.
- (19) Θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικοί κανόνες για ειδικές αδικοπραξίες για τις οποίες ο γενικός κανόνας αδυνατεί να διασφαλίσει την εύλογη ισορροπία μεταξύ των σχετικών συμφερόντων.
- (20) Όσον αφορά την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων, ο κανόνας σύγκρουσης νόμων θα πρέπει να ανταποκρίνεται στους στόχους της δίκαιης κατανομής των κινδύνων που ενυπάρχουν σε μία σύγχρονη κοινωνία υψηλής τεχνολογίας, της προστασίας της υγείας των καταναλωτών, της προώθησης της καινοτομίας, της εξασφάλισης ανταγωνισμού χωρίς στρεβλώσεις και της διευκόλυνσης των εμπορικών συναλλαγών. Η δημιουργία μιας ιεραρχικής κλίμακας συνδεδετικών στοιχείων, σε συνδυασμό με ρήτρα προβλεψιμότητας, αποτελεί ισορροπημένη λύση σε σχέση με τους στόχους αυτούς. Το πρώτο στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι το δίκαιο της χώρας στην οποία ο ζημιωθείς είχε τη συνήθη κατοικία του κατά τον χρόνο επέλευσης της ζημίας, εφόσον το προϊόν διετίθετο στην αγορά της εν λόγω χώρας. Τα λοιπά στοιχεία προβλεπόμενης ιεραρχικής κλίμακας ενεργοποιούνται αν το προϊόν δεν διετίθετο στην αγορά της χώρας αυτής, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 2 και της ενδεχόμενης προδήλως στενότερης σύνδεσης με άλλη χώρα.
- (21) Ο ειδικός κανόνας του άρθρου 6 δεν αποτελεί εξαίρεση του γενικού κανόνα του άρθρου 4 αλλά μάλλον διευκρίνισή του. Όσον αφορά τον αθέμιτο ανταγωνισμό, ο κανόνας σύγκρουσης νόμων θα πρέπει να προστατεύει τους ανταγωνιστές, τους καταναλωτές και το ευρύ κοινό και να εξασφαλίζει την ομαλή λειτουργία της οικονομίας αγοράς. Η καθιέρωση ως εφαρμοστέου δικαίου του δικαίου της χώρας στην οποία θίγονται ή ενδέχεται να θιγούν σχέσεις ανταγωνισμού ή τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών ικανοποιεί γενικά αυτούς τους στόχους.
- (22) Οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από περιορισμούς του ανταγωνισμού, περιπτώσεις τις οποίες αφορά το άρθρο 6 παράγραφος 3, θα πρέπει να καλύπτουν παραβάσεις τόσο του εθνικού όσο και του κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού. Το εφαρμοστέο δίκαιο στις εν λόγω εξωσυμβατικές ενοχές θα πρέπει να είναι το δίκαιο της χώρας της οποίας η αγορά εθίγη ή είναι πιθανό να θιγεί. Όταν η αγορά εθίγη ή είναι πιθανό να θιγεί σε πλείονες χώρες, ο ενάγων θα πρέπει να μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις, να βασίσει την αγωγή του στο δίκαιο του επιληφθέντος δικαστηρίου.
- (23) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η έννοια του περιορισμού του ανταγωνισμού θα πρέπει να καλύπτει απαγορεύσεις συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων, αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες έχουν ως σκοπό ή αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη στρέβλωση του ανταγωνισμού εντός κράτους μέλους ή εντός της εσωτερικής αγοράς, καθώς και απαγορεύσεις κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης εντός κράτους μέλους ή εντός της εσωτερικής αγοράς, όταν οι ανωτέρω συμφωνίες, αποφάσεις, εναρμονισμένες πρακτικές ή καταχρήσεις απαγορεύονται από τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ή από το νόμο κράτους μέλους.
- (24) Η «περιβαλλοντική ζημία» θα πρέπει να νοηθεί ως καλύπτουσα την αρνητική μεταβολή φυσικών πόρων, όπως τα ύδατα, το έδαφος ή ο αέρας, ή την επιδείνωση μιας λειτουργίας που επιτελείται από αυτούς τους φυσικούς πόρους προς όφελος άλλου φυσικού πόρου ή του κοινού, ή τη μείωση της ποικιλότητας μεταξύ των ζώντων οργανισμών.

- (25) Όσον αφορά τις προσβολές του περιβάλλοντος, το άρθρο 174 της συνθήκης, το οποίο προβλέπει υψηλό επίπεδο προστασίας και θεμελιώνεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, στην αρχή της επανόρθωσης κατά προτεραιότητα στην πηγή, και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», δικαιολογεί πλήρως την προσφυγή στην αρχή της έννοιας του ζημιωθέντος. Το χρονικό σημείο κατά το οποίο το πρόσωπο που ζητά αποζημίωση μπορεί να επιλέγει το εφαρμοστέο δίκαιο θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου.
- (26) Όσον αφορά τις προσβολές των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, θα πρέπει να τηρείται η αρχή «lex loci protectionis», η οποία αναγνωρίζεται παγκοσμίως. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας» θα πρέπει να ερμηνεύεται, παραδείγματος χάριν, ως το δικαίωμα του δημιουργού, τα συγγενικά δικαιώματα, το *sui generis* δικαίωμα για την προστασία των βάσεων δεδομένων καθώς και τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας.
- (27) Η ακριβής έννοια της συλλογικής δράσης, όπως η απεργία ή η ανταπεργία, διαφέρει από κράτος σε κράτος και διέπεται από τους εσωτερικούς κανόνες του κάθε κράτους. Για τον λόγο αυτό και προς προστασία των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των εργοδοτών και των εργαζομένων, ο παρών κανονισμός προβλέπει την εφαρμογή του δικαίου της χώρας στην οποία έλαβε χώρα η συλλογική δράση.
- (28) Ο ειδικός κανόνας περί συλλογικής δράσης του άρθρου 9 δεν θίγει τις προϋποθέσεις άσκησης της εν λόγω δράσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ούτε το νομικό καθεστώς των συνδικαλιστικών οργανώσεων ή των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων των εργαζομένων όπως προβλέπεται στο δίκαιο των κρατών μελών.
- (29) Θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικοί κανόνες όταν η ζημία προκαλείται από πράξη ή κατάσταση που δεν συνιστά αδικοπράξια, όπως ο αδικαιολόγητος πλουτισμός, η διοίκηση αλλοτρίων και η ευθύνη κατά τις διαπραγματεύσεις (*culpa in contrahendo*).
- (30) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η ευθύνη κατά τις διαπραγματεύσεις (*culpa in contrahendo*) είναι αυτοτελής έννοια και δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται κατ' ανάγκην σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η έννοια αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει την αθέτηση της υποχρέωσης γνωστοποίησης και τη διακοπή των διαπραγματεύσεων για τη σύναψη της σύμβασης. Το άρθρο 12 περικλείει μόνον τις εξωσυμβατικές ενοχές που συνδέονται άμεσα με τις συζητήσεις που πραγματοποιούνται πριν από τη σύναψη της σύμβασης. Τούτο σημαίνει ότι, εάν κατά τις διαπραγματεύσεις επέλθει προσωπική ζημία, θα πρέπει να εφαρμοσθεί το άρθρο 4 ή άλλες συναφείς διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (31) Προκειμένου να γίνει σεβαστή η αρχή της αυτονομίας των μερών και να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου, τα μέρη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα επιλογής του εφαρμοστέου στην εξωσυμβατική ενοχή δικαίου. Η εν λόγω επιλογή θα πρέπει να εκφράζεται ή να συνάγεται με αρκετή βεβαιότητα από τις συνθήκες της υπόθεσης. Το δικαστήριο, όταν διαπιστώνει την ύπαρξη της συμφωνίας πρέπει να σέβεται την πρόθεση των μερών. Η προστασία των ασθενεστέρων συμβαλλομένων θα πρέπει να εξασφαλισθεί με την καθιέρωση ορισμένων προϋποθέσεων υπό τις οποίες θα είναι δυνατή η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου.
- (32) Λόγοι δημοσίου συμφέροντος δικαιολογούν την αναγνώριση στα δικαστήρια των κρατών μελών της δυνατότητας να κάνουν χρήση, εκτάκτως, εξαιρέσεως για λόγους δημόσιας τάξεως και υπερισχύοντος δεσμευτικού κανόνος. Συγκεκριμένα, η εφαρμογή διάταξης νόμου, οριζόμενου από τον παρόντα κανονισμό, που θα είχε ως αποτέλεσμα την επιδίκαση υπερβολικής μη αντισταθμιστικής αποζημίωσης, αποζημίωσης παραδειγματικού χαρακτήρα ή αποζημίωσης με χαρακτήρα κύρωσης, ή δύναται, ανάλογα με την περίπτωση και την έννομο τάξη του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου, να θεωρηθεί ότι αντίκειται προς την δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστηρίου.
- (33) Βάσει των σημερινών εθνικών κανόνων περί αποζημίωσης θυμάτων οδικών ατυχημάτων, όταν προσδιορίζει το ύψος της αποζημίωσης για σωματική βλάβη σε ατυχήματα που έγιναν σε άλλο κράτος μέλος, και όχι σε αυτό της συνήθους κατοικίας του θύματος, το επιληφθέν δικαστήριο θα πρέπει να συνεκτιμήσει όλες τις οικείες πραγματικές περιστάσεις του θύματος, και ιδίως τις πραγματικές του βλάβες, και τα έξοδα ιατρικής περίθαλψης και αποκατάστασης του.
- (34) Προκειμένου να επιτευχθεί εύλογη ισορροπία μεταξύ των μερών, επιβάλλεται να λαμβάνονται προσηκόντως υπόψη οι κανόνες ασφάλειας και συμπεριφοράς που ισχύουν στη χώρα στην οποία διεπράχθη η ζημιγόνο πράξη, ακόμα και στην περίπτωση που η εξωσυμβατική ενοχή διέπεται από το δίκαιο άλλης χώρας. Ο όρος «κανόνες ασφάλειας και συμπεριφοράς» θα πρέπει να ερμηνεύεται ως αναφερόμενος σε όλες τις ρυθμίσεις που αφορούν θέματα ασφάλειας και συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένων, παραδείγματος χάριν, των κανόνων οδικής ασφάλειας σε περίπτωση ατυχήματος.
- (35) Θα πρέπει να αποφεύγεται η διασπορά των κανόνων περί σύγκρουσης δικαίων μεταξύ διαφόρων νομικών πράξεων καθώς και οι διαφορές μεταξύ των κανόνων αυτών. Ωστόσο, ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει τη δυνατότητα συμπερίληψης, στο πλαίσιο διατάξεων κοινοτικού δικαίου, κανόνων περί σύγκρουσης δικαίων που αφορούν ειδικά θέματα.
- Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή άλλων πράξεων που θεσπίζουν διατάξεις οι οποίες σκοπό έχουν να συμβάλουν στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς κατά τον βαθμό που δεν μπορούν να εφαρμοσθούν σε συνδυασμό με το δίκαιο που ορίζεται δυνάμει των κανόνων του παρόντος κανονισμού. Η εφαρμογή διατάξεων της εφαρμοστέας νομοθεσίας, η οποία καθορίζεται κατά τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, δεν θα πρέπει να περιορίζει την ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών και υπηρεσιών, όπως ρυθμίζεται με την κοινοτική νομοθεσία, όπως την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») ⁽¹⁾.

(¹) EE L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

- (36) Η τήρηση διεθνών δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί από τα κράτη μέλη συνεπάγεται ότι ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την ισχύ διεθνών συμβάσεων στις οποίες συμμετέχουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού. Για να καταστούν οι κανόνες αυτοί πιο προσπελάσιμοι, η Επιτροπή θα πρέπει να προβεί στη δημοσίευση σχετικού καταλόγου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, βασιζόμενη στα στοιχεία που θα της διαβιβάσουν τα κράτη μέλη.
- (37) Η Επιτροπή θα υποβάλει πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο όσον αφορά τις διαδικασίες και τους όρους σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη θα δικαιούνται να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν για ίδιον λογαριασμό συμφωνίες με τρίτες χώρες σε μεμονωμένες και εξαιρετικές περιπτώσεις, για τομεακά θέματα, οι οποίες θα περιέχουν διατάξεις περί του εφαρμοστέου στις εξωσυμβατικές ενοχές δικαίου.
- (38) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, και μπορεί, κατά συνέπεια, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαραίτητα για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια.
- (39) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία συμμετέχουν στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (40) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην υιοθέτηση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,
2. Εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:
- α) οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις και από σχέσεις οι οποίες, σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτές δικαιο, παράγουν ανάλογα αποτελέσματα, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων διατροφής·
- β) οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, από το περιουσιακό καθεστώς που πηγάζει από σχέσεις οι οποίες, σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτές δικαιο, παράγουν αποτελέσματα ανάλογα με τα αποτελέσματα του γάμου, καθώς και από διαθήκες και κληρονομική διαδοχή·
- γ) οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από συναλλαγματικές, επιταγές, γραμμάτια σε διαταγή και άλλα αξιόγραφα, κατά το μέτρο που οι ενοχές πηγάζουν από τον χαρακτήρα τους ως αξιογράφων·
- δ) οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από το δικαιο των εταιρειών και άλλων ενώσεων ή νομικών προσώπων όσον αφορά θέματα όπως η ίδρυση, με εγγραφή στο μητρώο ή κατ' άλλον τρόπο, η ικανότητα δικαίου, η εσωτερική λειτουργία ή η εκκαθάριση εταιρειών και άλλων ενώσεων ή νομικών προσώπων, καθώς και από την προσωπική ευθύνη των εταίρων και των οργάνων για τις υποχρεώσεις της εταιρείας ή άλλων ενώσεων και νομικών προσώπων και από την προσωπική ευθύνη των ελεγκτών μιας εταιρείας ή των οργάνων της κατά τον νόμιμο έλεγχο των λογιστικών εγγράφων·
- ε) οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από τις σχέσεις μεταξύ των ιδρυτών, των εμπιστευματοδόχων (trustees) και των δικαιούχων εμπιστεύματος (trust) που συστήθηκε δια της ιδιωτικής βουλήσεως·
- στ) οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από ζημία από πυρηνική ενέργεια·
- ζ) οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από προσβολή του ιδιωτικού βίου και δικαιωμάτων συναφών με την προσωπικότητα, συμπεριλαμβανομένης της δυσφήμισης.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε ζητήματα σχετικά με την απόδειξη και τη διεξαγωγή δίκης, με την επιφύλαξη των άρθρων 21 και 22.
4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, με τον όρο «κράτος μέλος» νοούνται όλα τα κράτη μέλη με εξαίρεση τη Δανία.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις εξωσυμβατικές ενοχές αστικού και εμπορικού δικαίου, σε περίπτωση που περιλαμβάνουν σύγκρουση δικαίων. Δεν εφαρμόζεται, ιδίως, σε φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ούτε στην ευθύνη του κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση κρατικής εξουσίας («*acta iure imperii*»).

Άρθρο 2

Εξωσυμβατικές ενοχές

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η έννοια της ζημίας περιλαμβάνει όλες τις συνέπειες των αδικοπραξιών, του αδικαιολογήτου πλουτισμού, της διοίκησης αλλοτρίων ή της ευθύνης κατά τις διαπραγματεύσεις (*culpa in contrahendo*).

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επίσης σε εξωσυμβατικές ενοχές που ενδέχεται να προκύψουν.

3. Τυχόν αναφορά στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού σε:
- α) ζημιογόνο γεγονός, περιλαμβάνει τα ζημιογόνα γεγονότα τα οποία ενδέχεται να επέλθουν· και
- β) ζημία, περιλαμβάνει τις ζημίες οι οποίες ενδέχεται να επέλθουν.

- γ) το δικαίο της χώρας στην οποία επήλθε η ζημία, εάν το προϊόν διετίθετο στην αγορά της εν λόγω χώρας.

Πάντως, εφαρμόζεται το δικαίο της χώρας της συνήθους διαμονής του φερομένου ως υπαίτιου, εφόσον αυτός δεν μπορούσε ευλόγως να προβλέψει τη διάθεση στην αγορά του συγκεκριμένου προϊόντος, ή προϊόντος του αυτού τύπου, στη χώρα της οποίας το δικαίο είναι εφαρμοστέο δυνάμει των στοιχείων α), β) ή γ).

Άρθρο 3

Οικουμενικός χαρακτήρας

Το καθοριζόμενο από τον παρόντα κανονισμό δικαίο εφαρμόζεται ακόμη και αν δεν είναι το δικαίο κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΔΙΚΟΠΡΑΞΙΕΣ

Άρθρο 4

Γενικός κανόνας

1. Το εφαρμοστέο δικαίο επί εξωσυμβατικής ενοχής η οποία απορρέει από αδικοπραξία είναι το δικαίο της χώρας στην οποία επέρχεται η ζημία, ανεξαρτήτως της χώρας στην οποία έλαβε χώρα το ζημιογόνο γεγονός καθώς και της χώρας ή των χωρών στις οποίες το εν λόγω γεγονός παράγει έμμεσα αποτελέσματα, εκτός αν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό.
2. Ωστόσο, αν ο φερόμενος ως υπαίτιος και ο ζημιωθείς έχουν, κατά τον χρόνο επέλευσης της ζημίας, τη συνήθη διαμονή τους στην ίδια χώρα, εφαρμόζεται το δικαίο της χώρας αυτής.
3. Εάν, από το σύνολο των περιστάσεων, συνάγεται ότι η αδικοπραξία εμφανίζει προδήλως στενότερο δεσμό με χώρα άλλη από εκείνη που ορίζεται στις παραγράφους 1 ή 2, εφαρμόζεται το δικαίο της χώρας αυτής. Ο προδήλως στενότερος δεσμός με άλλη χώρα μπορεί να βασίζεται ιδίως σε προϋπάρχουσα σχέση μεταξύ των μερών, όπως σύμβαση, η οποία συνδέεται στενά με την εν λόγω αδικοπραξία.

Άρθρο 5

Ευθύνη λόγω ελαττωματικού προϊόντος

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 2, οι εξωσυμβατικές ενοχές οι οποίες οφείλονται σε ζημία λόγω ελαττωματικού προϊόντος διέπονται από:
 - α) το δικαίο της χώρας στην οποία ο ζημιωθείς είχε τη συνήθη κατοικία του κατά τον χρόνο επέλευσης της ζημίας, εάν το προϊόν διετίθετο στην αγορά της εν λόγω χώρας, ή ελλείψει τούτου·
 - β) το δικαίο της χώρας στην οποία αποκτήθηκε το προϊόν, εάν το προϊόν διετίθετο στην αγορά της εν λόγω χώρας, ή ελλείψει τούτου·

2. Εάν, από το σύνολο των περιστάσεων, συνάγεται ότι η αδικοπραξία εμφανίζει προδήλως στενότερο σύνδεσμο με άλλη χώρα, από εκείνη που ορίζεται στην παράγραφο 1, εφαρμοστέο είναι το δικαίο αυτής της άλλης χώρας. Ο προδήλως στενότερος δεσμός με άλλη χώρα θα μπορούσε να βασίζεται ιδίως σε προϋπάρχουσα σχέση μεταξύ των μερών, όπως σύμβαση, η οποία συνδέεται στενά με την εν λόγω αδικοπραξία.

Άρθρο 6

Αθέμιτος ανταγωνισμός και πράξεις που περιορίζουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό

1. Το εφαρμοστέο δικαίο στην εξωσυμβατική ενοχή η οποία απορρέει από πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού είναι το δικαίο της χώρας στην οποία θίγονται ή ενδέχεται να θιγούν οι σχέσεις ανταγωνισμού ή τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών.
2. Αν πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού θίγει αποκλειστικά τα συμφέροντα συγκεκριμένου ανταγωνιστή, εφαρμόζεται το άρθρο 4.
3.
 - α) Το εφαρμοστέο δικαίο σε εξωσυμβατική ενοχή η οποία απορρέει από περιορισμό του ανταγωνισμού είναι το δικαίο της χώρας της οποίας η αγορά θίγεται ή είναι πιθανό να θιγεί.
 - β) Όταν η αγορά θίγεται ή είναι πιθανό να θιγεί σε περισσότερες από μία χώρες, το πρόσωπο που ζητεί αποζημίωση και το οποίο ασκεί αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας του εναγομένου, μπορεί αντί αυτού να επιλέξει να στηρίξει την αγωγή του στο δικαίο του επιληφθέντος δικαστηρίου, εφόσον η αγορά στο εν λόγω κράτος μέλος είναι μεταξύ των άμεσα και ουσιαστικά θιγομένων από τον περιορισμό του ανταγωνισμού εκ του οποίου απορρέει η εξωσυμβατική ενοχή στην οποία βασίζεται η αγωγή. Όταν ο ενάγων, σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες περί δικαιοδοσίας, ασκεί αγωγή κατά περισσότερων του ενός εναγομένων ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, μπορεί να επιλέξει να βασίσει την αγωγή του στο δικαίο του δικαστηρίου αυτού μόνο όταν ο περιορισμός του ανταγωνισμού στον οποίο βασίζεται η αξίωση κατά των εναγομένων θίγει επίσης άμεσα και ουσιαστικά την αγορά της χώρας του δικαστηρίου αυτού.

4. Δεν χωρεί παρέκκλιση από το εφαρμοστέο σύμφωνα με το παρόν άρθρο δικαίο δυνάμει συμφωνίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14.

Άρθρο 7

Περιβαλλοντική ζημία

Το εφαρμοστέο δίκαιο στην εξωσυμβατική ενοχή που απορρέει από περιβαλλοντική ζημία ή ζημία σε βάρος προσώπων ή περιουσιακών στοιχείων συνεπεία της περιβαλλοντικής ζημίας, είναι το δίκαιο που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, εκτός εάν το πρόσωπο που ζητεί αποζημίωση επιλέξει να θεμελιώσει τις αξιώσεις του στο δίκαιο της χώρας στην οποία έλαβε χώρα το ζημιόγONO γεγονός.

Άρθρο 8

Προσβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας

1. Το εφαρμοστέο δίκαιο στην εξωσυμβατική ενοχή που απορρέει από προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας είναι το δίκαιο της χώρας για την οποία ζητείται η προστασία.

2. Σε περίπτωση εξωσυμβατικής ενοχής που απορρέει από προσβολή κοινοτικού δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας ενιαίου χαρακτήρα, εφαρμοστέο δίκαιο για κάθε ζήτημα που δεν διέπεται από σχετική κοινοτική πράξη είναι το δίκαιο της χώρας στην οποία διαπράχθηκε η προσβολή.

3. Δεν χωρεί παρέκκλιση από το εφαρμοστέο σύμφωνα με το παρόν άρθρο δίκαιο δυνάμει συμφωνίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14.

Άρθρο 9

Συλλογική δράση

Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 2, το εφαρμοστέο δίκαιο σε εξωσυμβατική ενοχή σχετική με την ευθύνη προσώπου υπό την ιδιότητά του ως εργαζομένου ή ως εργοδότη ή με την ευθύνη των οργανώσεων που εκπροσωπούν τα επαγγελματικά τους συμφέροντα για ζημία προκληθείσα από επικείμενη ή πραγματοποιηθείσα συλλογική δράση, είναι το δίκαιο της χώρας στην οποία πρόκειται να λάβει ή έλαβε χώρα η δράση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ (CULPA IN CONTRAHENDO)

Άρθρο 10

Αδικοιολόγητος πλουτισμός

1. Αν εξωσυμβατική ενοχή, η οποία απορρέει από αδικοιολόγητο πλουτισμό, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής αχρεωσμένου, συνδέεται με υφιστάμενη σχέση μεταξύ των μερών, όπως εξωσυμβατική ενοχή απορρέουσα από σύμβαση ή αδικοπραξία, που εμφανίζει στενό σύνδεσμο με αυτόν τον αδικοιολόγητο πλουτισμό, εφαρμόζεται το δίκαιο που διέπει την εν λόγω σχέση.

2. Όταν το εφαρμοστέο δίκαιο δεν μπορεί να καθορισθεί βάσει της παραγράφου 1 και τα μέρη έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην ίδια χώρα κατά τη στιγμή που λαμβάνει χώρα το γεγονός το οποίο στοιχειοθετεί αδικοιολόγητο πλουτισμό, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας αυτής.

3. Όταν το εφαρμοστέο δίκαιο δεν μπορεί να καθορισθεί βάσει των παραγράφων 1 ή 2, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας στην οποία επήλθε ο αδικοιολόγητος πλουτισμός.

4. Όταν, από το σύνολο των περιστάσεων, συνάγεται σαφώς ότι η εξωσυμβατική ενοχή που απορρέει από αδικοιολόγητο πλουτισμό, συνδέεται προδήλως στενότερα με χώρα άλλη από εκείνη που ορίζεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, εφαρμόζεται το δίκαιο της άλλης αυτής χώρας.

Άρθρο 11

Διοίκηση αλλοτρίων

1. Αν εξωσυμβατική ενοχή, η οποία απορρέει από πράξη διοίκησης αλλοτρίων άνευ εντολής, συνδέεται με υφιστάμενη σχέση μεταξύ των μερών, όπως εξωσυμβατική ενοχή πηγάζουσα από σύμβαση ή αδικοπραξία, που εμφανίζει στενό σύνδεσμο με την εξωσυμβατική αυτή ενοχή, εφαρμόζεται το δίκαιο που διέπει την εν λόγω σχέση.

2. Όταν το εφαρμοστέο δίκαιο δεν μπορεί να καθορισθεί βάσει της παραγράφου 1 και τα μέρη έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην ίδια χώρα κατά τη στιγμή που λαμβάνει χώρα το ζημιόγONO γεγονός, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας αυτής.

3. Όταν το εφαρμοστέο δίκαιο δεν μπορεί να καθορισθεί βάσει των παραγράφων 1 ή 2, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας στην οποία τελείται η συγκεκριμένη πράξη.

4. Όταν, από το σύνολο των περιστάσεων, συνάγεται σαφώς ότι η εξωσυμβατική ενοχή που απορρέει από πράξη διοίκησης αλλοτρίων άνευ εντολής συνδέεται προδήλως στενότερα με χώρα άλλη από εκείνη που ορίζεται με τις παραγράφους 1, 2 και 3, εφαρμόζεται το δίκαιο της άλλης αυτής χώρας.

Άρθρο 12

Ευθύνη κατά τις διαπραγματεύσεις (Culpa in contrahendo)

1. Το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από συζητήσεις πριν από τη σύναψη σύμβασης, ανεξαρτήτως του εάν συνήφθη τελικά η σύμβαση, είναι το δίκαιο που είναι, ή που θα ήταν, εφαρμοστέο στη σύμβαση, εάν αυτή είχε συναφθεί.

2. Όταν το εφαρμοστέο δίκαιο δεν μπορεί να καθορισθεί βάσει της παραγράφου 1, εφαρμόζεται:

α) το δίκαιο της χώρας στην οποία επέρχεται η ζημία, ανεξαρτήτως της χώρας στην οποία συνέβη το ζημιόγONO γεγονός και ανεξαρτήτως της χώρας ή των χωρών στις οποίες το εν λόγω γεγονός παράγει έμμεσα αποτελέσματα· ή

β) αν τα μέρη έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην ίδια χώρα κατά τον χρόνο επέλευσης του ζημιόγONου γεγονότος, το δίκαιο της χώρας αυτής· ή

γ) όταν, από το σύνολο των περιστάσεων, συνάγεται σαφώς ότι η εξωσυμβατική ενοχή που απορρέει από συζητήσεις πριν από τη σύναψη σύμβασης συνδέεται προδήλως στενότερα με χώρα άλλη από εκείνη που ορίζεται στα στοιχεία α) και β), το δίκαιο της εν λόγω άλλης χώρας.

Άρθρο 13

Εφαρμογή του άρθρου 8

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, οι εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας διέπονται από το άρθρο 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Άρθρο 14

Ελευθερία επιλογής δικαίου

1. Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν την υπαγωγή της εξωσυμβατικής ενοχής στο δικαιο που αυτά επιλέγουν:

α) με συμφωνία μεταγενέστερη της επέλευσης του ζημιογόνου γεγονότος·

ή

β) εφόσον όλα τα μέρη ασκούν εμπορική δραστηριότητα, επίσης με συμφωνία η οποία αποτέλεσε αντικείμενο ελεύθερης διαπραγμάτευσης πριν από την επέλευση του ζημιογόνου γεγονότος.

Η επιλογή αυτή πρέπει να είναι ρητή ή να συνάγεται με βεβαιότητα από τα δεδομένα της υπόθεσης και δεν θίγει δικαιώματα τρίτων.

2. Εφόσον, κατά τον χρόνο επέλευσης του ζημιογόνου γεγονότος, όλα τα σχετικά με την περίπτωση δεδομένα εντοπίζονται σε χώρα άλλη από εκείνη της οποίας το δικαιο επελέγη, η επιλογή των μερών δεν θίγει την εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου της άλλης αυτής χώρας, από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με συμφωνία.

3. Εφόσον, κατά τον χρόνο επέλευσης του ζημιογόνου γεγονότος, όλα τα σχετικά με την περίπτωση δεδομένα εντοπίζονται σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, η επιλογή από τα μέρη εφαρμοστέου δικαίου άλλου από εκείνο κράτους μέλους δεν θίγει την εφαρμογή των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με συμφωνία, ενδεχομένως όπως αυτές εφαρμόζονται στο κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΚΟΙΝΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 15

Περιεχόμενο του εφαρμοστέου δικαίου

Το εφαρμοστέο δικαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές δυνάμει του παρόντος κανονισμού διέπει ιδίως:

α) τη βάση και την έκταση της ευθύνης, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού των προσώπων που δύνανται να φέρουν ευθύνη για τις πράξεις τους·

β) τους λόγους αποκλεισμού της ευθύνης/απαλλαγής από την ευθύνη, καθώς και κάθε περιορισμό και καταμερισμό της ευθύνης·

γ) την ύπαρξη, τον χαρακτήρα και την αποτίμηση των ζημιών ή της επιδιωκόμενης αποκατάστασης της ζημίας·

δ) τα μέτρα τα οποία μπορούν να ληφθούν για την πρόληψη ή την παύση βλάβης ή ζημίας ή για την εξασφάλιση της παροχής αποζημίωσης, εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων του επιληφθέντος δικαστηρίου δυνάμει του οικείου δικονομικού δικαίου·

ε) τη δυνατότητα μεταβίβασης του δικαιώματος αποζημίωσης ή αποκατάστασης της ζημίας, συμπεριλαμβανομένης της κληρονομικής διαδοχής·

στ) τα πρόσωπα που δικαιούνται αποκατάστασης της προσωπικής ζημίας που υπέστησαν·

ζ) την ευθύνη για πράξεις τρίτου·

η) τους διάφορους τρόπους απόσβεσης των ενοχών καθώς και τους κανόνες παραγραφών και αποσβεστικών προθεσμιών, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων σχετικά με την έναρξη της παραγραφής ή αποσβεστικής προθεσμίας και τη διακοπή ή την αναστολή τους.

Άρθρο 16

Διατάξεις αμέσου εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός δεν περιορίζει την εφαρμογή των διατάξεων αναγκαστικού δικαίου της χώρας του δικάζοντος δικαστή, οι οποίες εφαρμόζονται ανεξαρτήτως του δικαίου που διέπει κατά τα άλλα την εξωσυμβατική ενοχή.

Άρθρο 17

Κανόνες ασφάλειας και συμπεριφοράς

Κατά την αξιολόγηση της συμπεριφοράς του φερομένου ως υπαιτίου, λαμβάνονται υπόψη, ως πραγματικό στοιχείο και στο μέτρο που είναι αναγκαίο, οι κανόνες ασφάλειας και συμπεριφοράς που ίσχυαν στον τόπο και κατά τον χρόνο επέλευσης του γεγονότος που θεμελιώνει την ευθύνη.

Άρθρο 18

Ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή του υπευθύνου

Ο ζημιωθείς δύνανται να στραφεί απευθείας κατά του ασφαλιστή του υποχρέου για την καταβολή αποζημίωσης, εφόσον αυτό προβλέπεται από το δικαιο που εφαρμόζεται στην εξωσυμβατική ενοχή ή το δικαιο που διέπει τη σύμβαση ασφαλίσεως.

Άρθρο 19

Υποκατάσταση

Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο («ο δανειστής») έχει αξίωση βασιζόμενη σε εξωσυμβατική ενοχή έναντι άλλου προσώπου («ο οφειλέτης»), και ένας τρίτος έχει την υποχρέωση να ικανοποιήσει τον δανειστή, ή τον έχει όντως ικανοποιήσει εκπληρώνοντας την υποχρέωση αυτή, το εφαρμοστέο σ' αυτή την υποχρέωση του τρίτου δικαιο καθορίζει εάν και σε ποιο βαθμό αυτός ο τρίτος δικαιούται να ασκήσει τα δικαιώματα που έχει ο δανειστής κατά του οφειλέτη σύμφωνα με το δικαιο που διέπει τη σχέση τους.

Άρθρο 20

Παθητική ενοχή εις ολόκληρον

Αν ο δανειστής έχει αξιώσεις κατά πολλών οφειλετών οι οποίοι ευθύνονται για την αυτή αξίωση, και ένας από τους οφειλέτες τον έχει ήδη ικανοποιήσει εν όλω ή εν μέρει, το δικαίωμα του συγκεκριμένου οφειλέτη να στραφεί κατά των υπολοίπων διέπεται από το εφαρμοστέο δίκαιο στην εξωσυμβατική σχέση αυτού προς τον δανειστή.

Άρθρο 21

Τύπος

Μονομερής δικαιοπραξία σχετική με εξωσυμβατική ενοχή είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις είτε του δικαίου που διέπει την εν λόγω εξωσυμβατική ενοχή είτε του δικαίου της χώρας όπου καταρτίστηκε η δικαιοπραξία αυτή.

Άρθρο 22

Βάρος αποδείξεως

1. Το δίκαιο το οποίο, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, διέπει την εξωσυμβατική ενοχή εφαρμόζεται στο μέτρο που καθιερώνει νόμιμα τεκμήρια ή κατανέμει το βάρος αποδείξεως σε θέματα εξωσυμβατικών ενοχών.

2. Οι δικαιοπραξίες αποδεικνύονται με κάθε αποδεικτικό μέσο παραδεκτό σύμφωνα είτε με το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή είτε με ένα από τα δίκαια περι των οποίων το άρθρο 21, κατά το οποίο η δικαιοπραξία είναι έγκυρη ως προς τον τύπο, εφόσον η απόδειξη μπορεί να διεξαχθεί με το μέσο αυτό ενώπιον του δικάζοντος δικαστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

Συνήθης διαμονή

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως συνήθης διαμονή εταιρειών και άλλων ενώσεων ή νομικών προσώπων νοείται ο τόπος στον οποίο βρίσκεται η κεντρική τους διοίκηση.

Όταν το ζημιόγONO γεγονός ή η ίδια η ζημία επέρχεται στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων υποκαταστήματος, αντιπροσωπείας ή οποιασδήποτε άλλης εγκατάστασης, ως συνήθης διαμονή νοείται ο τόπος στον οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα, η αντιπροσωπεία ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως συνήθης διαμονή φυσικού προσώπου το οποίο ενεργεί στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας νοείται ο τόπος στον οποίο το πρόσωπο αυτό έχει την κύρια εγκατάστασή του.

Άρθρο 24

Αποκλεισμός της αναπαρομπής

Ως δίκαιο μιας χώρας που ορίζεται ως εφαρμοστέο από τον παρόντα κανονισμό, νοούνται οι ισχύοντες στη χώρα αυτή κανόνες δικαίου, εκτός από τους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 25

Κράτη με πλείονα συστήματα δικαίου

1. Σε περίπτωση που ένα κράτος αποτελείται από περισσότερες εδαφικές ενότητες, η κάθε μία από τις οποίες έχει τους δικούς της κανόνες για τις εξωσυμβατικές ενοχές, κάθε εδαφική ενότητα θεωρείται ως χώρα για τον σκοπό του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

2. Τα κράτη μέλη στα οποία διάφορες εδαφικές ενότητες έχουν τους δικούς τους κανόνες δικαίου για τις εξωσυμβατικές ενοχές, δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό στις συγκρούσεις νόμων που αφορούν αποκλειστικά τις εδαφικές αυτές ενότητες.

Άρθρο 26

Δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστή

Η εφαρμογή διάταξης του δικαίου οποιασδήποτε χώρας κατά τον παρόντα κανονισμό μπορεί να αποκλεισθεί μόνον εάν η εφαρμογή αυτή είναι προδήλως ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστή.

Άρθρο 27

Σχέση με άλλες διατάξεις κοινοτικού δικαίου

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διατάξεων του κοινοτικού δικαίου οι οποίες, σε ειδικά θέματα, θεσπίζουν κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων στον τομέα των εξωσυμβατικών ενοχών.

Άρθρο 28

Σχέση με τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διεθνών συμβάσεων των οποίων ένα ή περισσότερα κράτη μέλη είναι μέρη κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού και οι οποίες θεσπίζουν κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων στον τομέα των εξωσυμβατικών ενοχών.

2. Ωστόσο, μεταξύ κρατών μελών, ο παρών κανονισμός υπερισχύει των συμβάσεων που έχουν συναφθεί αποκλειστικά μεταξύ δύο ή περισσότερων εξ αυτών στο μέτρο που οι εν λόγω συμβάσεις διέπουν θέματα τα οποία ρυθμίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Κατάλογος συμβάσεων

1. Έως τις 11 Ιουλίου 2008, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις συμβάσεις του άρθρου 28 παράγραφος 1. Μετά την παρέλευση της ημερομηνίας αυτής, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλες τις καταγγελίες αυτών των συμβάσεων.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* εντός προθεσμίας έξι μηνών από την παραλαβή τους:

- i) τον κατάλογο των συμβάσεων της παραγράφου 1·
- ii) τις καταγγελίες των συμβάσεων της παραγράφου 1.

Άρθρο 30

Ρήτρα αναθεώρησης

1. Όχι αργότερα από τις 20 Αυγούστου 2011, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, έκθεση ως προς την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις προσαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει:

- i) μελέτη των επιπτώσεων της διαφορετικής αντιμετώπισης του αλλοδαπού δικαίου στις διάφορες έννομες τάξεις και του

βαθμού στον οποίο τα δικαστήρια των κρατών μελών εφαρμόζουν στην πράξη αλλοδαπές διατάξεις σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·

- ii) μελέτη των επιπτώσεων του άρθρου 28 του παρόντος κανονισμού εν σχέσει προς τη σύμβαση της Χάγης της 4ης Μαΐου 1971 για το εφαρμοστέο δίκαιο στα τροχαία ατυχήματα.

2. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μελέτη όσον αφορά την κατάσταση στον τομέα του εφαρμοστέου δικαίου στις εξωσυμβατικές ενοχές που γεννώνται λόγω προσβολής του ιδιωτικού βίου και δικαιωμάτων συναφών με την προσωπικότητα, λαμβάνοντας υπόψη κανόνες σχετικά με την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης στα μαζικά μέσα ενημέρωσης, και ζητήματα σύγκρουσης νόμων που έχουν σχέση με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.

Άρθρο 31

Χρονική εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα ζημιγόνα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα μετά την έναρξη της ισχύος του.

Άρθρο 32

Ημερομηνία εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από τις 11 Ιανουαρίου 2009, εκτός από το άρθρο 29, το οποίο εφαρμόζεται από τις 11 Ιουλίου 2008.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Στρασβούργο, 11 Ιουλίου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. LOBO ANTUNES

(1) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τη ρήτρα αναθεώρησης (Άρθρο 30)

Η Επιτροπή, μετά από πρόσκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στο πλαίσιο του άρθρου 30 του κανονισμού «Ρώμη II», θα υποβάλει, το αργότερο τον Δεκέμβριο 2008, μελέτη για την κατάσταση που επικρατεί στον τομέα του εφαρμοστέου δικαίου στις εξωσυμβατικές ενοχές που απορρέουν από προσβολή του ιδιωτικού βίου και δικαιωμάτων συναφών με την προσωπικότητα. Η Επιτροπή θα λάβει υπόψη της όλες τις πτυχές της κατάστασης και θα λάβει κατά περίπτωση τα κατάλληλα μέτρα.

Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τα τροχαία ατυχήματα

Η Επιτροπή, έχοντας επίγνωση των διαφόρων πρακτικών που ακολουθούνται στα κράτη μέλη όσον αφορά το επίπεδο αποζημίωσης που χορηγείται στα θύματα τροχαίων ατυχημάτων, δηλώνει διατεθειμένη να εξετάσει τα διάφορα ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της ΕΕ που εμπλέκονται σε τροχαία ατυχήματα σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής τους. Προς τον σκοπό αυτό η Επιτροπή θα θέσει στη διάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πριν από τα τέλη του 2008, μελέτη για όλες τις επιλογές, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών θεμάτων, η οποία θα μπορούσε να προετοιμάσει το έδαφος για την έκδοση της Πράσινης Βίβλου.

Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την αντιμετώπιση του αλλοδαπού δικαίου

Η Επιτροπή, έχοντας επίγνωση των διαφόρων πρακτικών που ακολουθούνται στα κράτη μέλη όσον αφορά την αντιμετώπιση του αλλοδαπού δικαίου, θα δημοσιεύσει, το αργότερο τέσσερα έτη μετά την έναρξη του ισχύοντος κανονισμού «Ρώμη II» και σε κάθε περίπτωση μόλις εκπονηθεί, οριζόντια μελέτη για την εφαρμογή του αλλοδαπού δικαίου σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις από τα δικαστήρια των κρατών μελών, λαμβανομένου υπόψη του προγράμματος της Χάγης. Είναι επίσης διατεθειμένη να λάβει κατά περίπτωση τα κατάλληλα μέτρα.
